curieruladventist.ro

Curierul Adventist

MARTIE 2018 : SOACRA LUI PETRU ȘI MISIUNEA + FERICIREA ÎN CĂMIN + ÎȚI MULȚUMESC, DOAMNE, CĂ NU M-AM NĂSCUT FEMEIE! + LICEUL INTERNAȚIONAL INTEGRITAS + UN PROIECT DE SUFLET LA HUNEDOARA + FACTORUL „MAGIC" ȘI SPIRITUALITATEA SEXUALITĂȚII UMANE

REVISTĂ LUNARĂ DE INFORMAȚII ȘI INSPIRAȚIE PENTRU AȘTEPTĂTORII REVENIRII DOMNULUI HRISTOS

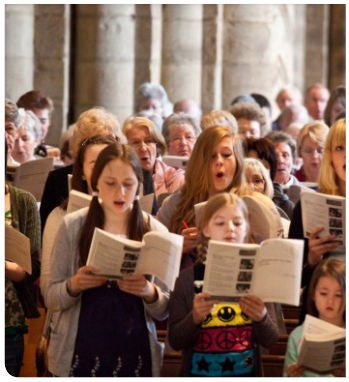

Misiunea femeii – familia, biserica, societatea

CA_martie_2018.indd 1 23/02/2018 13:09:58

Curierul Adventist

„Iată, Eu vin curând..."

Misiunea noastră este să-L înălţăm pe Domnul Isus Hristos prin prezentarea de experienţe ale dragostei Lui nemărginite, de articole și știri, ajutându-l astfel pe cititor să-L cunoască mai bine pe Mântuitorul și să aibă o speranţă vie în apropiata Lui revenire.

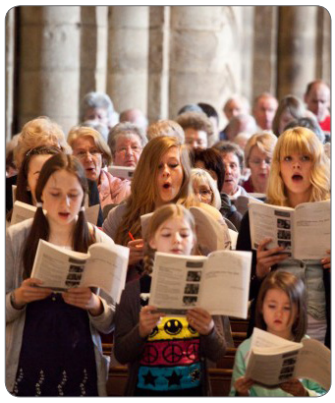

3 Editorial
Teodor Huțanu
Soacra lui Petru și misiunea

3 Redeșteptare și reformă
Regina casei

4 Misiune
Daniel Nițulescu
La frații noștri

5 Teologie
Benone Lupu
Punctele capitale în Evrei 8 şi 9

7 Info
Casele de odihnă Eforie Sud și Sovata-Băi

8 Tematica lunii
Remus Soare
Fericirea în cămin

10 Tematica lunii
Georgel Pîrlitu
Îți mulțumesc, Doamne, că nu m-am născut femeie!

13 Info
Mihai Goran
Liceul Internațional Integritas

14 Misiunea femeii
Mutnean Rezső-Károly
Un proiect de suflet la Hunedoara

16 ASUP
George Aroiu
Eliberat de vină

18 Info
Spitalul Adventist caută manager

19 Info
27–29 aprilie 2018
Convenția Națională Adventistă ASISTENȚĂ ȘI MISIUNE SOCIALĂ

12–14 mai 2018
Zilele Universității Adventus

20 Teologie
Zoltán Szallós
Factorul „magic" şi spiritualitatea sexualității umane

23 Experiențe
Natanael Jigău
Întâlnirea cu eroul

24 Lecții din istoria noastră
Beniamin Roșca
Importanța lucrurilor mici

25 Info
La odihnă – Jan Raşcu

26 Studii din cartea profetului Daniel
Daniel Olariu
Originile profeților apocaliptice II: Apocalipsa lui Daniel (2)

30 Pagina copiilor
Alina Chirileanu
Să cunoaștem Biblia!

31 De la inimă la inimă
Ștefan Tomoiagă
Sistemul de apărare al credinței

Anul XCV, MARTIE 2018. Publicaţia oficială a Bisericii Adventiste de Ziua a Şaptea din România.
Apare lunar, sub coordonarea Comitetului Uniunii.

Director Balla Lorand; Redactor-şef Teodor Huţanu; Coordonator ediţie limba maghiară Ernest Szasz; Consultanţi: Ştefan Tomoiagă, Aurel Neaţu, Eduard Călugăru, Mihai Maur, Tiberiu Nica, Georgel Pîrlitu, Viorel Răducan, Iosif Paşca, Gabriel Ban; Colaboratori speciali: Romică Sîrbu, Dragoş Muşat, Daniel Chirileanu, Florian Ristea; Redactor web Marian Mihai; Lectura manuscrisului Adrian Neagu; Redactor-corector Livia Ciobanu-Mihai; Tehnoredactor Irina Toncu; Adresa de corespondenţă: Curierul Adventist, str. Erou Iancu Nicolae nr. 38-38A, Voluntari, jud. Ilfov, cod 077190; E-mail curierul@adventist.ro; Website www.curieruladventist.ro; Imprimare Tipografia Viață și Sănătate, Şos. Cernica nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov, Tel. 021/323 00 20; Fax 021/323 00 40

ISSN 1220-6725

CA_martie_2018.indd 2 23/02/2018 13:10:00

SOACRA LUI PETRU ȘI MISIUNEA

În Evanghelii nu avem prea multe informații despre femeile – soțiile, mamele, surorile etc. – din familiile ucenicilor. Totuși, sinopticii nu omit să o amintească pe soacra lui Petru (Matei 8:14; Marcu 1:30; Luca 4:38). Relatarea este foarte concisă și unanimă: este bolnavă, Domnul Isus o vindecă, iar ea începe să slujească.

Luca, medic fiind, ne spune că ea suferea de „friguri mari" (Luca 4:38). Tot el menționează că, după ce a fost vindecată, ea a început „îndată" să le slujească. Probabil s-a grăbit să-și ajute fiica – soția lui Petru. Nici pomeneală de refacere sau perioadă de convalescență. Nici umbră de resentiment față de Învățătorul, care i-a luat ginerele chiar în ziua pescuirii record (Luca 5:1-11).

Din portretul schițat doar din câteva linii „inspirate", nu ai cum să nu admiri o femeie pentru care misiunea este un mod natural de viață. Ea nu concepe să nu fie părtașă la aceeași misiune la care au fost chemați ucenicii. Nu s-a eschivat invocând statutul femeii din vremea aceea, vârsta ei, frigurile mari de care tocmai scăpase, sau faptul că Petru, aproape sigur, nu anunțase vizita colegilor și a Învățătorului. Ea abia aștepta să se apuce de treabă. Era dispusă să facă orice, numai să pună și ea umărul la „carul Evangheliei".

Ce exemplu luminos ne-a lăsat soacra lui Petru! Ce frumos va fi să o întâlnim când vom ajunge în cer! Credem că ea va fi acolo. Petru a fost un mare predicator, însă nici lucrarea ei nu este de disprețuit și azi ne inspiră cu zelul ei de a sluji oriunde este nevoie, alături de Mântuitorul lumii.

În seara acelei zile de Sabat, mulți au fost vindecați la casa lui Petru (Luca 4:40,41), iar apelul practic adresat de soacra lui Petru era: ai fost vindecat ca să slujești Vindecătorului! Ești bolnav de ceva? Nu te refugia în ipostaza victimei. Nu te complace în compătimirea altora. Cei care au venit să lucreze în vie în ceasul al unsprezecelea s-au bucurat că au primit plata pe o zi întreagă, dar, fără îndoială, au regretat că nu au venit mai devreme alături de Gospodarul generos. Vrei să fii vindecat? Marele Medic abia așteaptă să-ți întindă mâna și să te ridice, ca să-ți iei „îndată" locul lângă soacra lui Petru – adică în misiune pentru vindecarea altora. ■

Teodor Hețanu este redactorul-șef al revistei *Curierul Adventist*.

VINDECARE ȘI MISIUNE
TEODOR HUȚANU

VREI SĂ FII VINDECAT? MARELE MEDIC ABIA AȘTEAPTĂ SĂ-ȚI ÎNTINDĂ MÂNA ȘI SĂ TE RIDICE, CA SĂ-ȚI IEI „ÎNDATĂ" LOCUL LÂNGĂ SOACRA LUI PETRU – ADICĂ ÎN MISIUNE PENTRU VINDECAREA ALTORA.

Redeșteptare și Reformă
tu, familia ta, biserica ta, semenii tăi

„Regele nu are de îndeplinit o lucrare mai înaltă ca aceea a mamei. Mama este regina casei ei. Și în puterea ei stă modelarea caracterului copiilor ei, pentru ca aceștia să fie corespunzători pentru viața mai înaltă, veșnică. Un înger nu ar putea pretinde o misiune mai înaltă; căci, îndeplinind această lucrare, ea Îl slujește pe Dumnezeu. Dacă ea va conștientiza caracterul înalt al misiunii ei, acest lucru îi va inspira curaj. Să fie conștientă de valoarea lucrării ei și să-și pună toată armura lui Dumnezeu, ca să se poată împotrivi ispitei de a se conforma standardului lumii. Lucrarea ei este pentru această viață și pentru veșnicie.

Regina casei

Mama este regina casei, iar copiii, supușii ei. Ea trebuie să-și conducă familia cu înțelepciune, cu toată demnitatea ei de mamă. Influența ei în cămin este supremă; cuvântul ei, lege. Dacă este o creștină stăpânită de Dumnezeu, ea va inspira respect copiilor săi...

Fiecărei mame îi sunt încredințate ocazii de o inestimabilă valoare, nespus de prețioase (...). Este privilegiul mamei acela de a binecuvânta lumea cu influența ei și, făcând astfel, va aduce bucurie propriei sale inimi. Ea poate croi cărări drepte pentru picioarele copiilor ei, prin soare și nori, către înălțimile de sus. Însă doar atunci când caută în propria ei viață să urmeze învățăturile lui Hristos, mama va reuși să formeze caracterul copiilor săi după modelul divin."

(Ellen White, *Căminul adventist*, pp. 101–103)

CA_martie_2018.indd 3 23/02/2018 13:10:00

LA FRAȚII NOȘTRI

MISIUNE ÎN MOLDOVA

DANIEL NIȚULESCU

Departamentul Misiune Externă al Conferinței Muntenia a organizat în perioada 2–11 februarie, o serie de evanghelizări publice în Republica Moldova. Celor opt prezentatori, pastori și laici: Eremie Emil, Dobre Cornel, Radu Florentin, Papadopol Mihai, Neacșu Cosmin, Ispas Alin, Simionescu Emil, li s-a alăturat președintele Conferinței Muntenia, pastorul Georgel Pîrlitu. Bisericile adventiste unde s-a predicat Cuvântul au acoperit o zonă destul de întinsă, începând din raionul Cahul până în raionul Briceni. Pastorii au predicat în zone locuite de moldoveni, ruși, ucraineni și găgăuzi, mesajul lor fiind de cele mai multe ori tradus în limba rusă.

Media participanților în fiecare seară, în cele opt biserici, a fost de aproximativ 150 de persoane. O parte din aceste persoane au luat decizia de a-L urma pe Mântuitorul prin încheierea legământului botezului. Așadar, mai mulți colegi se vor întoarce acolo pentru a oficia legământul botezului. Localitatea Bașcalia din raionul Basarabeasca este locuită de moldoveni și găgăuzi, oameni strămutați aici de mult timp. Biserica Adventistă numără aproximativ 30 de membri. „Înviorarea de la fața Domnului" a făcut ca numărul acesta să fie dublat de vizitatorii prezenți seară de seară. Acestora li s-au adăugat sutele de vizitatori din mediul virtual pe pagina de Facebook, unde programul a fost transmis live. Moldoveni din mai multe țări europene au vizionat prezentările cu gândul la cel mai frumos loc de pe pământ – „acasă".

Am avut surpriza să aflu că oamenii din sat au simțit o mare bucurie și onoare când prezentatorul de aici, fratele Simionescu, le-a călcat pragul casei. De la mic la mare, de la primar la cel mai neînsemnat, toți au creat o atmosferă de înfrățire spirituală. Colindând Basarabia de la nord la sud, de la un colț la celălalt, am rămas plăcut surprins că oamenii de aici așteptau o veste bună de la noi, de la frații mai mari. Așteptau o lumină, o îndrumare și un cuvânt frumos de la noi. Fratele Moldovanu Andrei ne-a prezentat Centrul de Influență din Chișinău, un proiect îndrăzneț care încă are nevoie de susținere financiară. Domnul să deschidă „zăgazurile cerului și să toarne belșug de binecuvântare".

Acest eveniment ne-a ocazionat și o întâlnire cu frații conducători din Conferința Bucovina de Nord (Cernăuți), unde am vizitat sediul Conferinței, o școală adventistă și restaurantul vegetarian, rămânând ca următorul schimb de experiență să aibă loc la București. Tot atunci vom alcătui și agenda unor evanghelizări publice în Conferința Cernăuți.

Cel puțin trei lucruri te impresionează în Republica Moldova: bucătăria lor tradițională, ospitalitatea cu care gazdele își cuceresc musafirii și cel mai bun cernoziom din Europa. Un pământ bogat, care pare că nu sărăcește niciodată. Ne rugăm ca și mesajul Evangheliei să fi căzut într-un „pământ bun" și să dea rod însutit. Mai mult decât „un pod de flori", acum în anul Marii Uniri, întindem inimile peste Prut și dăm mâna frăției adventiste cu minunata biserică de aici. Le spunem încă o dată, la ceas secular, că sunt frații noștri în Hristos.

Dumnezeu să ne facă parte celor de dincoace de *Iordan,* și celor de dincolo de *Iordan,* grație *punții* dintre cer și pământ, de cel mai frumos pământ și de cea mai frumoasă țară – Canaanul ceresc, și de poporul „fără pată și zbârcitură" – poporul lui Dumnezeu. Pe noul pământ avem făgăduința că marea (care desparte oameni) nu va mai fi. Vă dăm întâlnire, fraților, la râul vieții. Să-l străbatem împreună, la brațul lui Isus, români și basarabeni mântuiți din toate veacurile.

Cu speranța că vom reedita proiectul, mulțumim lui Dumnezeu pentru călăuzire, iar gazdelor, pentru ospitalitatea cu care ne-au primit! „Să trăim, să biruim, pe Isus să-L întâlnim. Aleluia! Amin!" ■

Daniel Nițulescu este directorul Departamentului Misiune Externă, Conferința Muntenia.

CA_martie_2018.indd 4 23/02/2018 13:10:02

PUNCTELE CAPITALE ÎN EVREI 8 ȘI 9

PREOȚIA LUI ISUS
BENONE LUPU

În general, șantierele sunt locuri periculoase, mai ales cele în care se află demolări, întrucât părți din ziduri pot să cadă în mod neașteptat."[1] Acestea sunt cuvintele cu care Jean Claude Verrecchia își începe studiul său din Evrei și continuă: „Este obligatoriu să ai cască de protecție, costum special și încălțări potrivite [...] întrucât autorul va realiza o demolare perfectă."[2]

Capitolele 8 și 9 sunt o capodoperă arhitectonică, constituind nucleul teologic al doctrinei hristologice din întreaga epistolă.[3] Aceleași capitole au și rolul unui șantier de demolări, deoarece preoția levitică, sacrificiile de animale, sanctuarul iudaic și legământul cu poporul evreu sunt îndepărtate pentru a face loc realităților cerești. În locul sanctuarului iudaic găsim sanctuarul ceresc, cu noua preoție universală a lui Isus, sacrificiul Său și noul legământ. Cele patru teme alcătuiesc o simfonie în patru acte, cu punctul central în Evrei 8:1,2, care este și climaxul întregii epistole.

Demolarea și construirea noului edificiu face loc unei întrebări importante: În ce măsură realitățile cerești se regăsesc în imaginile terestre? Putem vorbi de o corespondență literară? De o asemănare fizică? În ce măsură găsim răspunsul la aceste întrebări în Evrei 8 și 9?

Atunci când privim cap. 8 și 9 din Evrei, descoperim că este o strânsă legătură între ele și restul epistolei. Evrei 8 este construit pe antiteza din Evrei 7:23,28, care se poate observa cu ușurință:

v. 27	Mari-preoți, să aducă jertfe	S-a adus jertfă pe Sine Însuși
	În fiecare zi	O dată pentru totdeauna
v. 28	Legea (νόμος)	Cuvântul jurământului (λόγος)
	Pune mari-preoți	Pune pe Fiul
	Oameni supuși slăbiciunii	Care este desăvârșit pentru veșnicie

Evrei 8:1 este așezat pe triunghiul conceptual format din cuvintele *lege* (νόμος) – *logos* (λόγος) – *lege* (νόμος). Datorită acestor legături, pe de o parte cu Legea, se face referire la toată tradiția ebraică precedentă, iar pe de altă parte, prin Logos, avem referire la mesajul Evangheliei și la Isus Hristos. Legea cheamă eternitatea trecută, Logos anticipează eternitatea care trebuia să vină odată cu întruparea lui Isus. În capitolul 8 se întâlnesc cele „două eternități", conectate la tema întrupării și glorificării lui Isus.

Κεφάλαιον – punctul capital sau diverse puncte capitale?

Cuvântul *kefalaion* (κεφάλαιον) în traducerea clasică are sensul de rezumat, recapitulare, „punctul capital"[4] cu referire la preoția lui Isus. Acest cuvânt nu este doar epilogul a ceea ce a fost spus, ci, după cum afirmă Nisbet, este și punctul unui nou început[5]. Un punct de sosire și de plecare în același timp, cu rolul unui „fermoar intertextual"[6]. Ceea ce a fost discutat cu anticipare, acum în capitolele care urmează este reluat în altă perspectivă. Ca atare, nu avem doar un singur punct capital, ci fiecare temă devine la rândul ei un alt punct capital

dintr-o serie de diverse puncte capitale. Léon Vaganay, cu celebrele sale *mots-crochet* (cuvinte-cârlig), confirmă această ipoteză. Punctele-cheie din capitolele 8 și 9 sunt: Isus Mare-Preot (Evrei 8:1), la dreapta Maiestății (Evrei 8:1), adevăratul cort (Evrei 8:2), bunurile viitoare (Evrei 9:11), un cort mai mare și mai desăvârșit, nefăcut de mâini omenești (Evrei 9:11), sângele în sanctuar (Evrei 9:12). În acest articol vom analiza doar primul punct capital.

„Noi avem un Mare-Preot" (Evrei 8:1)

Declarația „noi avem un Mare-Preot" este construită cu verbul *a avea* (ἔχω), recurent în Evrei, fiind prezent în șapte texte-cheie, în fiecare loc făcând referire la preoție, sacrificiu, sanctuar, cetate:

4:14,15 avem (ἔχοντες, v. 14) Mare-Preot	6:19 avem (ἔχομεν) ancoră
8:1 avem (ἔχομεν) Mare-Preot	10:19 avem (ἔχοντες) intrare în sanctuar
12:1 avem (ἔχοντες) martori	13:10 avem (ἔχομεν) altar
13:14 avem (ἔχομεν) cetate	

CA_martie_2018.indd 5 23/02/2018 13:10:03

Prezența verbului nu este întâmplătoare, primii creștini, evrei de origine, aflați sub focul persecuției, au trebuit să suporte experiența pierderii lucrurilor celor mai importante: au fost scoși din templu, preotul nu oficia pentru ei, familia îi renega și erau alungați din cetate. Trebuiau să suporte experiența *de-posedării*. Folosirea cuvântului „noi avem" avea sensul de o nouă punere în posesie. În locul preotului care refuza să aducă jertfe pentru ei, era oferit un nou Mare-Preot, în lipsa sanctuarului pământesc era oferit sanctuarul ceresc și noua cetate eternă. *Teologia dell possesso*[7] oferea celor deposedați o nouă ocazie; acceptând-o aveau șansa unei experiențe noi, a intrării în sanctuarul ceresc: *teologia dell accesso*[8]. „A avea" deschidea drumul lui „a intra".

În sanctuarul ceresc, Isus este Mare-Preot[9].

Autorul epistolei face șapte referiri la preoția lui Isus (Evrei 2:17; 3:1; 4:14; 5:5; 6:20; 9:11; 10:21), arătând rolul și „calitățile" sacerdotale ale lui Isus[10]. În Evrei 7:23-28, este un preot care „rămâne"[11] (Evrei 7:24), capabil „să mântuiască în chip desăvârșit" (Evrei 7:25); „sfânt, nevinovat, fără pată, despărțit de păcătoși" (Evrei 7:26)[12]. El este speranța și mijlocul de mântuire pentru omul păcătos.

Lucrarea de mare-preot a lui Isus este completată cu lucrarea de mijlocitor și mediator al noului legământ (Evrei 8:6; 9:15; 12:24). El a realizat împăcarea dintre Dumnezeu și om și dintre om și Dumnezeu. Drumul a fost reparat în ambele sensuri. ■

[1] J.C. Verrecchia, *Dio senza fissa dimora. Tra altari, santuari, tempi e dimore*, Firenze 2014, p. 91.
[2] Verrecchia, *Dio senza fissa dimora*, p. 91.
[3] H. Attridge, *La lettera agli Ebrei*, p. 366.
[4] M. Alderman, *Hebrews*, London 2007, p. 241; Laurentius Valla, Erasmus, Clarius, Vatablus, Zeger, Calvin, H. Stephanus, Grotius, Stengel. Cfr. Meyer, NT Commentary, p. 370.
[5] J. Nisbet et alt., Pulpit Commentary, New-York – Toronto 1912, p. 236.
[6] P. Garuti, *Omiletica*, p. 273.
[7] Teologia posedării (termen în italiană)
[8] Teologia intrării. în M. Issacs, *Sacred Space*, 67, Oxford 1994, p. 152.
[9] A. Vanhoye, *Our Priest is Christ:The Doctrine of the Epistle to the Hebrews*, Roma 1977, pp. 27–36; J.M. Scholer, *Proleptic Priests: Priesthood in the Epistle to the Hebrew*, Sheffield 1991, pp. 83–85.
[10] Este milostiv (Evr. 2:17); credincios (Evr. 2:17), puternic (Evr. 2:18), compătimitor (Evr. 4:15), sfânt (Evr. 7:26), nevinovat (Evr. 7:28), fără pată (Evr. 7:28), veșnic (Evr. 6:20), drept (1 Ioan 1:9), se roagă (Evr. 7:25).
[11] P. Ellingworth, *Unshakable Priesthood: Hebrews 7.24*, in JSNT, 23 (1985) pp. 125–126
[12] Per etipopea din Evr. 7:26 vezi J. Phillips, *Exploring Hebrews: An Expository Commentary*, Grand Rapids 1988, p. 83.

Dr. Benone Lupu este pastor în Roma, Italia.

CASA DE ODIHNĂ EFORIE SUD 2018

Casa de odihnă a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea, situată în staţiunea Eforie Sud, str. Mihai Viteazu nr. 49–51, pune la dispoziţia celor interesaţi sejururi de 5 zile, cazare + 3 mese (regim ovo-lacto-vegetarian sau vegan), într-un imobil nou și modern, compus din 20 de camere a două paturi fiecare, cu baie proprie.

Informații și programări

Casa de Pensii a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea – **Adresă poștală:** str. Erou Iancu Nicolae nr. 38–38A, 077190, Voluntari, jud. Ilfov. **Telefon:** 021 269 03 38; 0744 388 030; 0740 104 001. **E-mail:** casapensii@adventist.ro.

Plata se va efectua în contul Casei de Pensii, nr. RO70BRDE445SV23727864450 – BRD, Sucursala Jolie Ville, cu menţiunea „plata sejur Eforie Sud + nume" sau la casieria Casei de Pensii (sediul Uniunii de Conferinţe).

Perioade Sejur

10 – 15 iunie	1 – 6 iulie	22 – 27 iulie	12 – 17 august	2 – 7 septembrie
17 – 22 iunie	8 – 13 iulie	29 iulie – 3 august	19 – 24 august	9 – 14 septembrie
24 – 29 iunie	15 – 20 iulie	5 – 10 august	26 – 31 august	

Prețuri Cazare + 3 mese/zi/persoană

Adulţi și copii peste 14 ani		Copii între 4 și 14 ani Cu saltea şi lenjerie		Copii între 4 și 14 ani Fără saltea		Copii între 0 și 4 ani
mai	105 lei	mai	60 lei	mai	47 lei	gratuit
iunie	115 lei	iunie	65 lei	iunie	50 lei	
iulie/august	135 lei	iulie/august	70 lei	iulie/august	55 lei	
septembrie	115 lei	septembrie	65 lei	septembrie	50 lei	

De reținut

- ✓ Sejurul începe duminica, după ora 14, cu servirea prânzului, și se încheie vineri, până în ora 10, după micul dejun.
- ✓ Rezervarea iniţială este valabilă cel mult două săptămâni. De asemenea, în cazul neachitării sejurului în contul bancar specificat mai sus cu cel târziu o lună înainte de începerea lui, rezervarea se anulează.
- ✓ Banii depuși în contul CPA nu se returnează decât în cazuri excepţionale și cu aprobarea Consiliului Casei de Pensii.

CASA DE ODIHNĂ SOVATA-BĂI 2018

Casa de odihnă a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea, situată în staţiunea Sovata-Băi, str. Trandafirilor nr. 64, jud. Mureș, pune la dispoziţia celor interesaţi sejururi de 10 zile, cazare+3 mese (regim ovo-lacto-vegetarian și vegan), într-un imobil modernizat, compus din 11 camere dotate cu baie proprie.

Informații și programări

Casa de Pensii a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea – **Adresă poștală:** str. Erou Iancu Nicolae nr. 38–38A, 077190, Voluntari, jud. Ilfov. **Telefon:** 021 269 03 38; 0744 388 030; 0740 104 001. **E-mail:** casapensii@adventist.ro.

Plata se va efectua în contul Casei de Pensii nr. RO70BRDE445SV23727864450 – BRD, Sucursala Jolie Ville, cu mențiunea „plata sejur Sovata + nume" sau la casieria Casei de Pensii (sediul Uniunii de Conferinţe).

Perioade Sejur

27 mai – 6 iunie	24 iunie – 4 iulie	22 iulie – 1 august	19 – 29 august
10 – 20 iunie	8 – 18 iulie	5 – 15 august	2 – 12 septembrie

Prețuri Cazare + 3 mese/zi/persoană

Adulţi/copii peste 14 ani		Copii între 4 și 14 ani		Copii între 0 și 4 ani
mai	95 lei	mai	55 lei	gratuit
iunie	100 lei	iunie	60 lei	
iulie	110 lei	iulie	65 lei	
august	110 lei	august	65 lei	
septembrie	100 lei	septembrie	60 lei	

De reținut

- ✓ Sejurul începe duminica, incluzând masa de prânz, și se încheie miercuri, după micul dejun.
- ✓ Rezervarea iniţială este valabilă cel mult două săptămâni. De asemenea, în cazul neachitării sejurului în contul bancar specificat mai sus cu cel târziu o lună înainte de începerea lui, rezervarea se anulează.
- ✓ Banii depuși în contul CPA nu se returnează decât în cazuri speciale și cu aprobarea Consiliului Casei de Pensii.

CA_martie_2018.indd 7 23/02/2018 13:10:04

FERICIREA ÎN CĂMIN

Fericirea căminului este de o importanță covârșitoare. Fără a minimaliza rolul lui *homo religiosus*, trebuie să afirmăm că pe pozițiile imediat următoare în dinamica familiei sănătoase se situează *homo ludens* (omul care se joacă) și *homo festivus* (omul care sărbătorește). Jocul și sărbătoarea consolidează familia și măresc fericirea celor ce o compun. Aceste dimensiuni fac parte din fibra ființei umane, așa cum a fost construită de Dumnezeu, fie că acceptăm cu ușurință sau ne costă să acceptăm lucru acesta.

Către o teologie a jocului

Lui Dumnezeu Îi plac jocul și sărbătoarea. El a instituit un calendar al sărbătorilor pentru poporul Său în scopul închinării și comuniunii. Desfătarea și jocul au însoțit actul creației. Proverbele 8:30,31 ne dezvăluie: „Eu eram meșterul Lui, la lucru lângă El, și în toate zilele eram desfătarea Lui, jucând neîncetat, jucând pe rotocolul pământului Său." Comentatorii Talmudului, atunci când interpretează versetul 26 al Psalmului 104, o fac în spiritul versiunii franceze (TOB), prezentându-ne un Dumnezeu care se joacă cu leviatanul: „Voici la mer ... Là, vont et viennent les bateaux et le léviatan que Tu as formé pour jouer avec lui." Din nefericire, multe traduceri, învăluindu-L într-o sobrietate exacerbată, nu redau acest detaliu semnificativ despre Dumnezeul care se joacă în timpul creațiunii și împreună cu creația Sa.

Idealul lui Dumnezeu pentru universul copilăriei este jocul. Când Zaharia, privind profetic, a scuturat de pe pleoape praful pribegiei captivității babiloniene și a văzut Ierusalimul reconstruit, înainte de a reda măreția închinării adulților la templu, a descris idealul activității copiilor: „Ulițele cetății vor fi pline de băieți și fete care se vor juca pe uliță" (Zaharia 8:5). Când copiii se joacă în pace pe uliță, așteptând glasul mamelor ca să îi cheme la masă, Dumnezeu consideră că treburile sunt în ordine în cetate. Unul dintre principalele motive ale îngrijorării divine, înainte de captivitatea babiloniană, l-a constituit tocmai lipsa jocului copiilor pe uliță. Ieremia 6:11 redă frământarea prin următoarele cuvinte: „Eu sunt așa de plin de mânia Domnului, că n-o pot opri. Toarn-o peste copilul de pe uliță și peste adunările tinerilor…" De data aceasta, expresia în limba ebraică „copilul de pe uliță" nu mai este aceeași cu cea folosită de Zaharia, ci are, în original, o cu totul altă semnificație. De aceea ea nu atrage zâmbetul, ci mânia lui Dumnezeu. Expresia înseamnă „copilul străzii". Copiii din vremea lui Ieremia deveniseră niște copii ai străzii, ceea ce presupune o deteriorare a căminului. Ei nu se mai jucau pe uliță, ci își abandonaseră familiile.

Dacă Dumnezeu este un Dumnezeu care apreciază jocul, iar noi suntem creați după chipul Său, rezultă că noi suntem făpturi care trebuie să se joace. Jocul este teologie materializată și un element-cheie al slujirii creștine. Vitalitatea credinței trebuie să se exprime în experiențe vii, creative și pline de joc. Din nefericire, pentru mulți, ceea ce este vesel nu poate fi sfânt. Perspectiva ca ceva sfânt să poată genera veselie și hohote de râs este foarte greu de contemplat. Dacă biserica își va asuma o teologie a jocului, atunci îi va fi bine și aici pe pământ, în interiorul familiilor, iar cerul va avea mult mai multă însemnătate. Căci jocul adevărat nu este altceva decât o întoarcere la Dumnezeu. Expresia îi aparține lui Platon, dar pare de actualitate.

Către o atmosferă jucăușă în familie

Multe familii și nenumărate biserici au rătăcit prin valea umbrei morții din cauză că noțiunea de sacralitate a fost asociată adesea cu ideea unui Dumnezeu sobru și impasibil. Bisericile protestante, în general, plătesc un tribut scump eticii puritane cu privire la muncă. Aceasta a diminuat receptivitatea față de veselie și a generat o noțiune falsă cu privire la spiritul ludic, socotindu-le o pierdere de timp. În schimb, munca a fost considerată aproape un ritual sacru.

Noi nu suntem departe de această filozofie puritană a vieții. Cu mulți ani în urmă, am întrebat zeci de tineri, în mod individual, care sunt cele mai plăcute amintiri din copilăria lor, legate de părinți, care le vin imediat în minte.

CA_martie_2018.indd 8 23/02/2018 13:10:05

Peste 60% au răspuns că nu își pot aminti momente speciale de fericire pe care să le asocieze cu părinții. Amintirea despre părinți era legată în general de munca asiduă a acestora, ceea ce îi făcea să lipsească toată ziua de acasă. În schimb, toți tinerii care au putut găsi cu ușurință în sertarele memoriei momente de fericire în relația cu părinții le-au asociat cu clipele în care aceștia s-au jucat cu ei.

Concluzia este mai mult decât evidentă. Ne cheltuim pe noi înșine muncind, ardem lumânarea la ambele capete, din dorința de a le ușura traiul copiilor noștri, dar nu ne mai rămâne timp să ne jucăm cu ei. Surpriza tristă este să constatăm peste ani că aceștia au apreciat nu ceea ce le-am oferit, ci cum le-am oferit ceea ce le-am oferit. Rezultatele a două puncte ale unui chestionar publicat în 2015 de *Family Fun Magazin* sunt relevante: 88% dintre respondenți au spus că un joc de familie, o seară pe săptămână, ar face familia mult mai fericită, comparativ cu doar 12% care ar prefera un televizor nou, cu ecranul mare; 71% dintre familii ar prefera mai degrabă experiența unei vacanțe împreună decât bucuria renovării sufrageriei.

Chinezii antici au construit Marele Zid Chinezesc pentru a se proteja împotriva năvălitorilor. Însă istoria spune că năvălitorii au pătruns de mai multe ori în interior, fără să sară sau să ocolească zidul, ci mituind gărzile și intrând pe porți. Chinezii au fost atât de implicați în construirea zidului, încât nu le-a mai rămas timp pentru copiii lor. Rezultatul a fost trădarea din partea celor din urmă atunci când au crescut și au devenit străjeri, pentru că nu s-au simțit atât de legați de înaintașii lor.

Câteva idei pentru a spori fericirea căminului tău

Familia creștină se întemeiază pentru a spori exponențial cantitatea de fericire din lumea aceasta. Câteva dintre sugestiile de mai jos vă pot veni în ajutor în călătoria dumneavoastră către fericirea căminului.

Multiplicarea sărbătorii. În loc să sărbătoriți ziua de naștere o dată pe an, cumpărați un tort mai mare și tăiați-l în două. Jumătate din el să fie servită cu ocazia zilei de naștere, iar cealaltă jumătate puneți-o la congelator pentru a fi servită la jumătatea anului. Tortul se poate tăia în mai multe bucăți, în funcție de cât de mult doriți să celebrați. Am făcut referire, în special, la sărbătoarea zilei de naștere pentru că aceasta depășește în intensitate emoțională toate celelalte festivități obișnuite. Dacă nu sunteți de acord cu afirmația, încercați să uitați o singură dată de ziua de naștere a partenerului și vă veți convinge numaidecât. Însă nu vă limitați doar la acest tip de celebrări! Sărbătoriți, de asemenea, notele copiilor, gândirea pozitivă, altruismul, misiunea și multe altele. Limita sărbătorilor în familie ține doar de deficiența de creativitate a fiecăruia.

Reeditarea lunii de miere. Cel puțin o dată pe an călătoriți într-un loc pe care nu l-ați mai vizitat niciodată. Faceți din excursia aceasta o reeditare a lunii de miere, chiar dacă între timp au apărut copiii. Farmecul unui loc nou deja garantează emoții sporite. Adăugați la aceasta surprize din belșug pentru întreaga familie. Locul ales nu trebuie să fie costisitor sau exotic, ci doar nou. În topul activităților generatoare de fericire în familie, atât părinții, cât și copiii au plasat întotdeauna vacanțele.

TEOLOGIA JOCULUI
REMUS SOARE

Timpul de joacă să fie unul de neatins. Decretați-vă vouă înșivă un timp pus deoparte pentru joc. Jucați-vă cu copiii, iar timpul acesta să aibă prioritate absolută. Există cărți de jocuri pentru familie. Internetul vine și el în ajutor cu multe resurse. Iar unde nu sunt copii, jucați-vă doar între soți. Cei extrem de pudici, care au rețineri să se joace, vor avea dificultăți în a-și apăra poziția cu Biblia. Avraam s-a jucat cu Sara, Isac cu Rebeca și jocul „de-a v-ați ascunselea" al Sunamitei pe munții plini de mirozne, toate se află pe paginile Scripturii.

Multiplicați ocaziile de a râde. Nancy van Pelt este unul dintre marii specialiști ai Bisericii Adventiste pe teme de familie. Într-un seminar la care am asistat în urmă cu mulți ani, la București, afirma că o persoană trebuie să râdă cu poftă de cel puțin zece ori pe zi, dintre care, într-una dintre ocazii, râsul să fie cu gura până la urechi. Tot ea reliefa în același seminar valoarea terapeutică a râsului, menționând că la Spitalul Loma Linda funcționează un departament de terapie prin râs. Lucrul acesta nu ar trebui să surprindă pe nimeni atâta timp cât Biblia spune că „o inimă veselă este un bun leac" (Proverbele 17:22).

Atenție la dietă! Studiile au demonstrat o scădere între 30 și 50 de procente ale cazurilor de depresie atunci când persoanele au urmat un regim alimentar sănătos și echilibrat.

Există o tendință înnăscută a ființei umane de a recupera bucuria de a trăi. Pentru biserică este esențial să promoveze acest tip de activități și mentalități dacă dorește să-și consolideze legăturile între membrii ei și să promoveze fericirea în interiorul familiilor. ■

Dr. Remus Soare este pastor în Spania.

CA_martie_2018.indd 9 23/02/2018 13:10:06

ÎȚI MULȚUMESC, DOAMNE, CĂ NU M-AM NĂSCUT FEMEIE!

Statutul femeii în istoria lumii

În urmă cu 2 500 de ani, Sofocle spunea: „Viața unui bărbat valorează mai mult decât viața a o mie de femei.”[1] Aproape o sută de ani mai târziu, Xenofon afirma: „Femeia trebuie să vadă cât mai puțin, să audă cât mai puțin și să pună cât mai puține întrebări.”[2]

Pe atunci, existența bărbaților era esențială, fiindcă femeile nu puteau merge la război și le erau strict interzise activități de care se ocupau doar bărbații. Cu toate acestea, cele două afirmații trădează o concepție greșită despre statutul femeii, concepție care a guvernat lumea timp de mii de ani. În aproape toate civilizațiile lumii, femeia a

CA_martie_2018.indd 10 23/02/2018 13:10:06

avut un loc inferior bărbatului. Neglijată, asuprită, abuzată emoțional sau fizic, femeia permanent înlăcrimată și speriată este, împreună cu războaiele care au zguduit omenirea, cea mai fidelă și tristă poză a lumii în care trăim, o lume care nu se deosebește prea mult de cea a necuvântătoarelor, în care întotdeauna cel mai puternic domină.

Este adevărat că la război nu puteau merge femeile. Este adevărat că la activitățile care cereau forța brațelor nu puteau fi folosite femei. Dar aceasta nu înseamnă că ele sunt mai puțin importante, sau mai puțin inteligente decât bărbații. Ele nu pot merge la război, dar pot face lucruri pe care bărbații nu le pot face. De exemplu, bărbații nu pot să nască prunci și nici nu pot alăpta pruncii. În caz de forță majoră, femeile pot merge la război, dar bărbații niciodată nu pot naște și alăpta prunci. Aceasta nu înseamnă că femeile sunt superioare sau mai importante decât bărbații.

Marea greșeală în stabilirea statutului femeii

Marea greșeală care s-a făcut de-a lungul timpului a fost că femeia a fost evaluată în comparație cu bărbatul. Dar a fost evaluată în domeniile unde acesta stătea mai bine. Nu a fost evaluată în domeniile unde ea stătea mai bine decât bărbatul. De ce trebuie ca bărbatul să fie în competiție cu femeia? De ce trebuie să stabilim cine este superior? Sunt domenii unde bărbatul este superior, dar și domenii unde femeia este superioară.

Ceea ce Sofocle, Xenofon și alții nu au înțeles, sau nu au vrut să înțeleagă, este faptul că cei doi sunt diferiți unul de altul, nu inferiori sau superiori unul altuia. Atunci când Dumnezeu i-a creat pe cei doi „parte bărbătească și parte femeiască" (Geneza 1:27), i-a creat diferiți. Deși există multe asemănări între bărbat și femeie, există și multe deosebiri. Între cei doi există deosebiri mai mari decât cele fizice. Iar Dumnezeu a ales să-i creeze diferiți pentru a fi compatibili unul cu altul.

Înaintea lui Dumnezeu, cei doi sunt egali și au roluri diferite

Îmi place foarte mult ce spune Ellen G. White: „Femeia trebuie să simtă poziția pe care Dumnezeu a desemnat-o la început pentru ea, și anume egală soțului ei. Lumea are nevoie de mame care să fie mame nu doar cu numele, ci mame în adevăratul sens al cuvântului. Putem spune cu toată certitudinea că îndatoririle specifice ale femeii sunt mai sacre, mai sfinte decât acelea ale bărbatului."[3]

Înaintea lui Dumnezeu, bărbatul și femeia sunt egali. Amândoi au aceeași valoare în ochii Lui. Pentru amândoi a murit Domnul Hristos. Niciunul nu este mai important decât celălalt. El le-a dat doar roluri diferite. Bărbatul nu are rolul de a naște și de a crește prunci, ci femeia. Femeia nu are rolul de a fi preotul (conducătorul) casei, de a merge la război, de a tăia lemne etc., ci bărbatul. Există doar roluri diferite.

Ce este mai important: cleștele sau ciocanul? Întrebarea este greșită, pentru că fiecare din cele două sunt importante, dar au roluri diferite. Ceea ce poate face cleștele nu poate face ciocanul și invers. Așa este cu bărbatul și femeia. Amândoi sunt importanți, dar au roluri diferite. În momentul în care înțelegem acest adevăr, multe din neajunsurile din familiile noastre vor fi îndepărtate.

STATUTUL FEMEII

GEORGEL PÎRLITU

FIȚI BUNI, RĂBDĂTORI, ÎNGĂDUITORI, ATENȚI ȘI CURTENITORI. PRIN HARUL LUI DUMNEZEU, PUTEȚI IZBUTI ÎN A VĂ FACE UNUL PE ALTUL FERICIȚI, AȘA CUM AȚI PROMIS PRIN LEGĂMÂNTUL CĂSĂTORIEI.

Dominarea, ideal sau consecință?

Sfânta Scriptură vorbește despre stăpânire, despre dominare, dar trebuie văzut dacă aceasta este un ideal sau o consecință. Iată ce spune Biblia: „Voi mări foarte mult suferința și însărcinarea ta, cu durere vei naște copii și dorințele tale se vor ținea după bărbatul tău, iar el va stăpâni peste tine." (Geneza 3:16)

Trebuie să reținem că Dumnezeu îi spune Evei cuvintele acestea după căderea în păcat, nu înainte. Versetele 14 la 19, din capitolul 3, fac parte din lista de consecințe ale păcatului. Expresia „el va stăpâni peste tine", alături de altele cum ar fi: „prin sudoarea feței tale", „în țărână te vei întoarce", „cu durere vei naște copii", „să te târăști pe pământ" nu reprezintă idealuri, ci consecințe ale păcatului. Stăpânirea, dominarea, nu este un ideal, ci o consecință a păcatului și s-a dovedit a fi un blestem acolo unde bărbatul sau femeia stăpânește.

Eva a fost creată din coasta lui Adam, nu din piciorul acestuia

Este adevărat că, după cădere, „păcatul adusese discordie și acum unirea lor putea fi menținută, iar armonia, apărată, numai prin supunerea unei părți față de cealaltă. Eva a căzut prima în păcat, ea a căzut în ispită și din cauză că s-a separat de soțul ei, contrar indicației divine. La solicitarea ei, Adam a păcătuit, și acum ea este pusă sub stăpânirea soțului ei. Dacă principiile recomandate în Legea lui Dumnezeu ar fi fost urmate de rasa umană căzută, această sentință, deși dată

CA_martie_2018.indd 11 23/02/2018 13:10:07

în urma păcatului, s-ar fi dovedit o binecuvântare pentru ea."[4]

Aceasta nu înseamnă că Adam era superior Evei. „Eva a fost creată dintr-o coastă a lui Adam, semnificând prin aceasta că ea nu trebuie să exercite controlul asupra lui ca șef, nici să se lase călcată în picioare de el, ca un inferior, ci să stea lângă el ca egala lui. Ea era un al doilea eu, arătând unirea strânsă și ataşamentul plin de afecţiune care trebuie să existe în această relaţie."[5]

Supunerea care se dă pe faţă între egali

Apostolul Pavel, vorbind despre bărbat și femeie, spune: „Nevestelor, fiţi supuse bărbaţilor voştri, cum se cuvine în Domnul" (Coloseni 3:18). „Pavel le prescrie femeilor o poziţie subordonată în legătură cu soţii lor. Etica legăturilor creştine în cuprinsul familiei este clară odată ce s-a văzut că diferenţa și supunerea în niciun caz nu implică inferioritate. Supunerea impusă soţiei este de felul aceleia care se poate da pe faţă numai între egali, nu o ascultare servilă, ci o supunere de bunăvoie în privinţele în care bărbatul a fost calificat de Făcătorul lui să fie cap. Fiecare comunitate trebuie să aibă o căpetenie. Chiar și în vremea noastră de insistenţă asupra egalităţii dintre bărbaţi și femei, bărbatul care nu-și asumă conducerea familiei sale cu iubire este privit cu un oarecare sentiment de dispreţ, atât de bărbaţi, cât și de femei."[6]

Este foarte interesant că apostolul Pavel le spune femeilor: „Fiţi supuse bărbaţilor voştri", iar bărbaţilor le spune: „Iubiţi-vă nevestele" (Efeseni 5:22). El nu le spune bărbaţilor să stăpânească peste nevestele lor, ci „iubiţi-vă nevestele cum a iubit Hristos biserica și S-a dat pe Sine pentru ea". Cât echilibru și câtă înţelepciune în cuvintele apostolului Pavel! Prin recomandarea „fiţi supuse bărbaţilor voştri", apostolul Pavel nu intenţiona nicidecum să sugereze inferioritatea femeii sau superioritatea bărbatului, ci pur și simplu să le conștientizeze pe femei că trebuie să recunoască rolul de conducător pe care i l-a dat Dumnezeu bărbatului.

Nimeni să nu stăpânească

„Nici soţul și nici soţia nu trebuie să încerce să exercite asupra celuilalt o stăpânire arbitrară. Nu încercaţi să-l siliţi pe celălalt să cedeze dorinţelor voastre. Nu puteţi face astfel și să vă bucuraţi încă de dragostea celuilalt. Fiţi buni, răbdători, îngăduitori, atenţi și curtenitori. Prin harul lui Dumnezeu, puteţi reuși să vă faceţi unul pe altul fericiţi, așa cum aţi promis prin legământul căsătoriei."[7]

Nu pot să ocolesc sfatul dat de Ellen G. White unui bărbat care a înţeles greșit rolul dat lui de Dumnezeu:

„Aștepţi prea mult de la soţia și copiii tăi. Îi cenzurezi prea mult. Dacă ai încuraja temperamentul vesel, fericit și le-ai vorbi blând, delicat, ai aduce în locuinţa ta lumina soarelui, în loc de nefericire și tristeţe. Ţii prea mult la opinia ta, ai luat poziţii extremiste și n-ai vrut ca părerea soţiei tale să aibă greutatea care ar trebui în familia ta. N-ai cultivat respectul pentru propria ta soţie și nici nu i-ai educat pe copii să-i respecte părerile. Nu ai făcut-o egala ta și mai degrabă ai luat în propriile tale mâini frâiele conducerii și controlului și ai condus strângându-le cu putere."[8]

În familiile creştine trebuie să existe o diferenţă între modul în care se raportează unul la altul, bărbatul și femeia, pentru că, înaintea Lui, cei doi sunt creaţia mâinilor Sale și pentru fiecare dintre ei El a plătit același preţ. ■

Georgel Pîrlitu este preşedintele Conferinţei Muntenia.

[1] Ovidiu Drâmba, *Istoria Culturii și Civilizaţiilor*, vol. 3, p. 117.
[2] *Ibidem.*
[3] Ellen White, *Căminul adventist*; ediţia 1992, p. 38.
[4] Ellen White, *Căminul adventist*, ediţia 1992, p. 101.
[5] *Idem*, p. 71.
[6] *Comentariul biblic AZŞ* la Efeseni 5:22.
[7] Ellen White, *Căminul adventist*, ediţia 1992, p. 103.
[8] *Idem*, p. 210.

CA_martie_2018.indd 12 23/02/2018 13:10:07

LICEUL INTERNAȚIONAL INTEGRITAS

Vă informăm că, prin harul Domnului, un nou liceu adventist a luat ființă în România. Liceul Internațional Integritas este clădit pe temelia principiilor de educație biblică și are ca obiectiv dezvoltarea armonioasă a capacităților intelectuale, fizice, morale și sociale ale elevilor printr-un program educațional care împletește dobândirea cunoștințelor teoretice și practice cu studiul Bibliei, munca utilă și misiunea în folosul societății.

Liceul Internațional Integritas este o instituție care se autofinanțează, aflându-se pe teritoriul Conferinței Transilvania de Sud, la șapte kilometri de Târgu Mureș într-un cadru natural frumos.

Liceul Internațional Integritas este membru al Asociației Educaționale E.A. Sutherland (EASEA), organizație autorizată de SUA să acrediteze școli la nivel național și internațional, și se află în cursul procesului de autorizare din partea statului român. Câteva dintre școlile membre în această asociație sunt: Harbert Hills Academy, Ouachita Hills Academy, Heritage Academy, Laurelbrook Academy, Wildwood Adventist School. Atât EASEA, cât și Liceul Internațional Integritas sunt organizații care susțin misiunea Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea și își desfășoară activitatea într-o strânsă legătură cu aceasta.

Examenul final al elevilor va fi SAT, examen de evaluare american, recunoscut pe scară largă la nivel mondial, și care în România se echivalează cu bacalaureatul românesc prin Ministerul Educației Naționale. În urma acestei echivalări, elevii pot să opteze pentru a studia la facultățile din țară sau din străinătate.

La momentul de față, activitatea Liceului Internațional Integritas este în plină desfășurare. Din toamna anului 2017 s-a format prima clasă a IX-a cu 15 elevi, care sunt încântați să beneficieze de o educație echilibrată ce are ca scop formarea caracterului pentru aici și pentru veșnicie.

Spiritul Profetic ne încurajează: „Lucrarea de educație și lucrarea de răscumpărare sunt una” (Ellen White, *Educație*, p. 30). Prin ea, Dumnezeu Își va forma acea ultimă generație, acea „armată de tineri” care va umple pământul cu slava Lui și prin care va fi încheiată lucrarea de răspândire a Evangheliei.

Atunci când adevăratei educații i se oferă atenția și importanța cuvenită, acesta este un semn sigur că ne apropiem de cer. Ca un tip al poporului din ultima generație, profetul Ilie a investit în lucrarea de educație și ultima lucrare pe care a făcut-o pe pământ a fost aceea de a instrui și reforma școlile profeților. Numai după aceea a fost luat la cer...

Cu smerenie, dar și cu încredere, credem că Liceul Internațional Integritas este în planul lui Dumnezeu pentru acest timp și ne rugăm ca el să reprezinte o „cetate de scăpare” pentru tineri și o binecuvântare pentru departamentul educațional al bisericii.

Pentru cei interesați de mai multe detalii, puteți vizita pagina de facebook și site-ul www.liceulintegritas.ro. ■

Mihai Goran, director Liceul Internațional Integritas

CA_martie_2018.indd 13 23/02/2018 13:10:09

UN PROIECT DE SUFLET LA HUNEDOARA

Era părtășia de după rugăciune a grupei. Ne gândeam la noi idei de slujire. Surorile, pline de râvnă pentru lucrarea Domnului, erau deja implicate în tot felul de acțiuni misionare, dar... parcă mai era loc și pentru altceva. „Sunt așa de mulți care încă nu au aflat de dragostea Mântuitorului nostru drag!" spunea cu patos Margareta, responsabilă cu departamentul „Tabita". Ele voiau mai mult decât adunări frumoase, dar teoretice. Am reluat momentele de rugăciune, cerând din partea Domnului înțelepciune și deschidere a ochilor, după voia Lui.

„IATĂ POSTUL PLĂCUT MIE: ... ÎMPARTE-ȚI PÂINEA CU CEL FLĂMÂND, ȘI ADU ÎN CASA TA PE NENOROCIȚII FĂRĂ ADĂPOST ... ȘI NU ÎNTOARCE SPATELE SEMENULUI TĂU." (ISAIA 58:6-7)

Nu a trecut mult de la acea oră de rugăciune, când, mișcată de cuvintele unei predici, Margareta a început să ofere pâinea zilnică unei familii nevoiașe din vecinătatea ei. Văzând bucuria celor ajutați și simțind entuziasmul slujirii, a împărtășit experiența ei cu Larisa, coordonatoarea departamentului Misiunea Femeii. Celor două li s-au adăugat și alte surori: Lucica, Mariana și Victoria, dar și mulți alții, care contribuie cu bani și alte lucruri necesare. Restul este istorie. Aceasta este geneza proiectului „Împarte-ți pâinea cu cel nevoiaș", sau, cum ne place nouă să-i spunem, „Proiectul Pâinea".

Pe scurt, cele două surori de credință au mers la primărie, la serviciul de asistență socială și, descriind proiectul lor, au cerut adrese ale familiilor cu adevărat nevoiașe. Le-au primit. A urmat o vizită de „anchetă socială", pentru a identifica trebuințele acestora. Apoi au contactat șefii magazinelor de panificație din zona celor vizitați pentru ajutor și au plătit pâinea zilnică în avans pentru o lună.

Văzând situația „de pe teren", pe lângă asigurarea pâinii zilnice, a altor alimente de bază și ajutoare de îmbrăcăminte (în funcție de nevoile specifice), încercăm să sprijinim familiile asistate în realizarea unui venit stabil, pentru a deveni independente din punct de vedere financiar. Asistența noastră este una temporară, în funcție de nevoi și urgențe. Astfel, lunar, ajutăm, în medie, nouă familii. Atât ne permite bugetul. Proiectul nu are mulți bani la dispoziție, dar nici insuficienți. Domnul săracilor și al orfanilor, în providența Sa, are grijă ca resursele noastre să fie mereu în acord cu nevoile celor asistați.

Pe lângă toate acestea, în fiecare iarnă, cu ocazia sărbătorilor, „Proiectul Pâinea" beneficiază de ajutor suplimentar din partea sponsorilor, în special prin cadouri oferite copiilor. Sunt ocazii prielnice să îi vizităm și să le reamintim că Dătătorul este Domnul Isus Hristos, care S-a dat pe Sine pentru mântuirea tuturor. Auzind de acest proiect, au început să apară și donatori neadventiști, tot mai mulți. Primim ocazional bani

Aniversarea primului an de proiect. De la stânga la dreapta: subsemnatul, Gabriela Popa (reprezentant Direcția de Asistență Socială), sora Margareta Toderasc, primarul Viorel Arion, soția primarului, sora Larisa Atamanenco, pastorul Ion Buciuman

„Inima" proiectului: de la stânga la dreapta – surorile Larisa Atamanenco, Lucica Păsărelu, Margareta Toderasc, Victoria Bontoș, Mariana Bandi

CA_martie_2018.indd 14 23/02/2018 13:10:11

chiar și din partea comunității adventiste din Montpellier, Franța.

Familia Lingurar are o situație deosebită. Au cinci copii, dintre care doi sunt grav bolnavi. Mihai, tatăl, lucrează la o fabrică de cherestea – muncă multă, grea, cu salariu mic. Ana, mama, are grijă de copii. Au locuit la părinții lui Mihai, în condiții greu de descris. Văzând situația lor, primăria locală (lângă Hunedoara) i-a sprijinit oferindu-le un lot de pământ, pe care au început să își construiască un adăpost. Încet-încet, au progresat și au reușit să își înalțe un cămin cu trei camere, plus anexe.

Văzându-se sub un acoperiș sigur, cei doi adulți s-au gândit că familia fratelui lui Mihai, Ion și Violeta, împreună cu cei doi copii ai acestora, au și ei nevoie de un loc unde să stea. Ion lucrează ca zilier pe unde apucă, iar Violeta are grijă de copii. Știau cum este... Așa că, după o scurtă consfătuire, le-au oferit și lor o cameră. Astfel, în acea locuință stau patru adulți și șapte copii. Am ajuns la ei în această situație. Pe lângă pâinea zilnică, ocazional le ducem îmbrăcăminte și diverse alimente. De fiecare dată când ne văd, copiii sunt foarte fericiți – sar în sus și ne sar în brațe. Ne jucăm împreună. Încurajăm părinții. Și ne ascundem lacrimile...

Familia Rostaș, Gyuszi și Erika, au trei copii. Și în acest caz, pâinea zilnică constituie un ajutor minim necesar. Locuiesc și ei lângă Hunedoara, pe un deal, aproape de pădure. Au curent electric, dar încălzirea este pe lemne. „Toaleta" este în spatele curții, iar baia este un lux ocazional... Cei doi lucrează ca zilieri. Când sunt plecați de acasă, copiii își poartă singuri de grijă. Apariția noastră este, de fiecare dată, un eveniment festiv. „Mamă, au venit oamenii cu papa (mâncarea)!..." exclamă Petru, de 10 ani. Cei doi copii „mari" dau frâu liber exprimării bucuriei lor. Mezinul, Ionuț, doar stă și privește. Nu pot să îmi dau seama dacă nu știe să vorbească sau, pur și simplu, nu găsește cuvinte potrivite. Dar ochii lui albaștri spun tot. Privirea lui ne pătrunde până la inimă. Adulții încearcă să își mascheze sentimentele, dar strălucirea feței și a ochilor îi trădează. Și, din nou, noi ne ascundem lacrimile... Le vorbim despre speranță.

Acestea sunt doar două cazuri, de „dificultate medie". Alte familii sunt într-o situație „mai bună", dar am dat și peste drame. Însă, indiferent de context, aceste familii neglijate de mulți, dincolo de nevoile lor materiale, au nevoie de un cuvânt cald de încurajare, de cineva căruia să îi pese de ei, să îi asculte, să îi înțeleagă și să le spună de vestea bună a mântuirii prin Domnul Isus Hristos. Aici apare nevoia unei biserici în acțiune. Ca în multe alte situații, surorile își pot manifesta și aici darurile, talanții și compasiunea. Dăruirea și dărnicia surorilor din Hunedoara este contagioasă și energizantă. Motivează și impulsionează comunitatea.

PROIECTUL PÂINEA

MUTNEAN REZSŐ-KÁROLY

„MULȚIMEA CELOR CE CREZUSERĂ ERA O INIMĂ ȘI UN SUFLET. NICIUNUL NU ZICEA CĂ AVERILE LUI SUNT ALE LUI, CI AVEAU TOATE DE OBȘTE." (FAPTELE 4:32)

La împlinirea primului an de activitate, în aprilie 2016, ne-am gândit să marcăm evenimentul și am organizat un serviciu divin de laudă și închinare la adresa lui Dumnezeu, Cel pe care dorim să Îl slăvim prin slujirea noastră. Au fost invitați și au participat mai mulți pastori, primarul (de atunci) al municipiului Hunedoara, alături de soția dânsului, reprezentanta Direcției de Asistență Socială a primăriei, o mare parte din sponsori, diferiți invitați și, evident, familiile ajutate. Programul presărat cu cântări de laudă și mulțumire, luări de cuvânt și descrierea proiectului a avut un impact profund asupra celor prezenți.

Aflați deja spre sfârșitul celui de-al treilea an de „viață" al proiectului, plănuim să marcăm o nouă piatră de hotar, printr-un serviciu divin special de laudă și de închinare, adresat Celui care zilnic ne poartă de grijă, ba chiar mai mult, ne cheamă să fim alături de cei care au nevoie să știe că există un Dumnezeu al providenței și al mântuirii.

Soli Deo Gloria! ■

Pentru Misiunea Femeii din Conferința Banat, **Mutnean Rezső-Károly**, plantator de biserici

Familia Lingurar

CA_martie_2018.indd 15 23/02/2018 13:10:12

ELIBERAT DE VINĂ

Broșteanu (căciulă neagră) împreună cu dl Bîlbîie Titel, administrator al Centrului de Reintegrare Buciumeni, Dâmbovița

Un studiu realizat de procurorul Alexandru Cinteză arată că, în doar 1,9% dintre cazurile de omor, inculpații nu erau consumatori de alcool până la data săvârșirii infracțiunii. Din ceilalți 98,1%, 44,8% erau consumatori ocazionali de alcool, iar restul de 53,3% s-au declarat consumatori constanți de băuturi alcoolice. În același studiu, Alexandru Cinteză constată faptul că rezultatele obținute ar putea reprezenta „un argument pentru a susține ideea efectului nociv pe termen lung pe care îl are consumul frecvent de băuturi alcoolice, efect concretizat în alterarea funcțiilor intelectuale, volitive, de autocenzură, în asemenea măsură încât, chiar și în absența toxicului, persoana în cauză poate trece limitele normalității spre un comportament deviant."[1]

În aceeași situație se afla și dl Constantin Broșteanu. Fiind frizer de meserie, își desfășura cu profesionalism activitatea în atelierul amenajat în casa lui. În același timp, preocupat de dezvoltarea caracterului, primea în vizită un grup de persoane care ofereau din Biblie sfaturi despre familie, sănătate, morală, sfaturi privind renunțarea la alcool și alte adicții. Este de remarcat faptul că dl Broșteanu consuma în mod regulat alcool; la început cantități mai mici, însă cu trecerea timpului, la vârsta de 42 de ani, ajunsese să consume doi litri de votcă pe zi.

Într-una din zile se afla, ca de obicei, în barul din localitate pentru a-și întreține viciul. După ce și-a consumat cei doi litri de alcool, a adormit chiar acolo, pe scaun. La un moment dat, se trezește într-o „ploaie de palme", venite din partea unui coleg de băutură. Șocat și încă amețit de alcool, dl Broșteanu s-a năpustit asupra agresorului și l-a omorât.

În arestul poliției, dezmeticindu-se, dl Broșteanu mărturisește că nu știe nimic, decât ceea ce i-a relatat martorul care asistase la incident. Dl Broșteanu a fost anchetat, judecat și condamnat la 15 ani de închisoare. Trezit la realitate și meditând la cele petrecute, a început să regrete fapta comisă, conștientizând că totul a plecat de la consumul de alcool. A fost transferat din penitenciar în penitenciar. Ajuns în Penitenciarul de Maximă Siguranță Mărgineni, județul Dâmbovița, a fost promovat ca frizer pentru cadrele penitenciarului, inclusiv pentru domnul director al unității. Cu trecerea timpului a beneficiat de un sistem de detenție deschis. După programul de muncă, putea sta într-o curte la aer liber până la ora 22. În această curte erau mai mulți colegi de detenție care, la rândul lor, erau folosiți la diferite activități ale gospodăriei penitenciarului.

Într-una din zile, doi dintre deținuții care participau regulat la activitățile Asociației Serviciul Umanitar pentru Penitenciare se plimbau în timp ce discutau pe teme religioase și își argumentau ideile cu texte biblice. Pentru că dl Broșteanu trăia fiecare zi cu sentimentul părerii de rău și pentru că era

CA_martie_2018.indd 16 23/02/2018 13:10:13

frământat sufletește în căutarea după iertare și pace, discuția celor doi deținuți i-a atras atenția. Așa că s-a hotărât să meargă în urma lor pentru a auzi cele dezbătute. Pentru o perioadă de timp, cei doi deținuți nu au știut că dl Broșteanu îi urmărea și asculta cu mare interes dezbaterea. La un moment dat au observat că un deținut mergea în urma lor, interesat de subiect; l-au abordat și l-au invitat la seminarele biblice pe care cei doi le prezentau altor deținuți într-una din sălile de clasă ale școlii penitenciarului.

În ciuda faptului că dl Broșteanu avea doar patru clase și citea foarte greoi, s-a hotărât să participe. În timpul desfășurării seminarelor, fiecare participant trebuia să caute în Biblie și să citească răspunsul la întrebări. Cel care coordona seminarul biblic, atunci când îi venea rândul deținutului Broșteanu, care citea doar bâlbâindu-se și silabisind, căuta să-l pună pe următorul să citească, fapt care l-a determinat pe acesta să învețe să citească mai bine. Atât de captivante au fost subiectele, încât a acceptat să participe și la activitățile susținute de voluntarii Asociației Serviciul Umanitar pentru Penitenciare. Din acele momente, Biblia a fost abecedarul pe care a învățat să citească cursiv, dar care i-a schimbat și viața. Atât deținuții, cât și cadrele au observat schimbarea lui. În ocaziile în care un cadru al penitenciarului venea să se tundă, pe masa din mica frizerie putea vedea o serie întreagă de cărți religioase care i-au schimbat viața și uneori, dl Broșteanu îl ruga să ia Biblia și să-i citească cu voce tare cât timp îl tunde.

Când s-a eliberat, pentru că se temea să se întoarcă în satul lui, a locuit pentru o vreme la Centrul de reintegrare Buciumeni. În acest timp i-a vizitat pe voluntarii care l-au îndrumat pe toată perioada detenției. De asemenea, l-a vizitat pe un fost deținut și pe familia acestuia, o familie numeroasă care trecea prin greutăți. Le-a oferit suportul financiar de care dispunea, dar mai ales și-a luat timp să discute cu tatăl fostului deținut, care era dependent de alcool, și i-a relatat din proprie experiență cât rău i-a produs în viață alcoolul.

Cu trecerea timpului, a reluat legătura cu familia lui și s-a întors acasă. Aici și-a redeschis frizeria și și-a amenajat un teren agricol pentru a-l cultiva. Povestește cu satisfacție cum bunul Dumnezeu l-a ajutat să se reîntoarcă în pace în localitatea lui și, pe lângă aceasta, i-a oferit posibilitatea să aibă un trai decent. Este încântat de faptul că acum, în fiecare sâmbătă, în casa dumnealui se adună o mică grupă de frați care citesc Biblia și se roagă lui Dumnezeu. Însă aceste bucurii par să fie umbrite de o durere sufletească: cu un oftat, spune că își dorește ca Dumnezeu să o ajute și pe soția dumnealui să renunțe la consumul de alcool: „Regret, eu am învățat-o să bea! Vă implor, rugați-vă ca Tatăl ceresc să o ajute să renunțe la alcool!” ■

[1] Cinteză, A. (2006). Studiu criminologic privind infracțiuni de omor consumat – sesizate instanțelor de judecată în anul 2004. *Revista de criminologie, de criminalistică și de penologie*, (2), 19–47.

George Aroiu, asistent social Asociația Serviciul Umanitar pentru Penitenciare

DUPĂ MODELUL MANTUITORULUI GEORGE AROIU

„DUPĂ CUM FLOAREA SE ÎNTOARCE SPRE SOARE PENTRU CA RAZELE LUI STRĂLUCITOARE SĂ POATĂ AJUTA LA DESĂVÂRȘIREA FRUMUSEȚII ȘI SIMETRIEI EI, TOT ASTFEL AR TREBUI SĂ NE ÎNTOARCEM ȘI NOI SPRE SOARELE NEPRIHĂNIRII, PENTRU CA LUMINA CERULUI SĂ POATĂ STRĂLUCI ASUPRA NOASTRĂ, IAR CARACTERUL NOSTRU SĂ POATĂ FI TRANSFORMAT DUPĂ MODELUL CARACTERULUI DOMNULUI HRISTOS.” (ELLEN G. WHITE, *CALEA CĂTRE HRISTOS*)

Biblia citită de 50 de ori.

Broșteanu (cămașă albastră) și asistentul social George Aroiu ajută la construirea unei case pentru un fost deținut.

CA_martie_2018.indd 17 23/02/2018 13:10:17

SPITALUL ADVENTIST CAUTĂ MANAGER

Spitalul Adventist caută, pentru postul de manager, o persoană care să se identifice cu misiunea și viziunea proiectului și care împărtășește valorile creștine.

Iată care sunt cerințele esențiale postului de manager al Spitalului Adventist:

- Diplomă de licență în Afaceri, Administrația Spitalelor sau educație formală, care are legătură cu domeniul medical. Masteratul în Administrarea Afacerilor este un plus;
- Minimum 4 ani de experiență în domeniul administrării spitalelor/clinicilor sau experiență ca manager de business;
- Competențe excelente de comunicare și management financiar;
- Capabil să planifice, să organizeze, să supervizeze și să coordoneze multiple proiecte și angajați; să lucreze independent, să rezolve problemele într-un mod creativ, să colaboreze eficient;
- Corectitudine, receptivitate, orientare către nou, flexibilitate, rezistență la efort și stres, spirit de inițiativă;
- Cunoștințe de limba engleză la nivel avansat;
- Cunoștințe foarte bune a pachetului Microsoft Office, colectarea și prelucrarea datelor, operare online;
- Disponibilitate de deplasare în SUA pentru instruire;
- Permis de conducere categoria B.

Oferim:

- Loc de muncă într-un cadru deosebit
- Salariu motivant
- Instruire la Universitatea Medicală din Loma Linda, California (SUA)
- Contract de lungă durată
- Dotările materiale necesare desfășurării muncii în condiții optime

Așteptăm CV-urile dumneavoastră, însoțite de un e-mail de intenție, pe adresa office@spitaluladventist.ro, până la data de 30 martie 2018.

Pentru detalii și alte informații, vă rugăm să sunați la numerele de telefon 0748 01 11 22 / 0748 01 11 23 sau să ne scrieți pe adresa de e-mail mai sus menționată.

Ștefan Tomoiagă
Președinte,
Biserica Adventistă
de Ziua a Șaptea
Uniunea de Conferințe

Remus Bența
Președinte,
Asociația pentru
Suport și Inițiativă
(ASI) România

Str. Călărașilor nr. 16, ap. 1
Tîrgu Mureș, 540044

+ 40 748 011 122
+ 40 748 011 123

office@spitaluladventist.ro

www.spitaluladventist.ro

CA_martie_2018.indd 18 23/02/2018 13:10:17

CONVENȚIA NAȚIONALĂ ADVENTISTĂ

ASISTENȚĂ ȘI MISIUNE SOCIALĂ

27–29 APRILIE 2018

Bunătate și responsabilitate!

MOTTO:

„CE VREI SĂ-ȚI FAC?” *LUCA 18:41*

UNIVERSITATEA ADVENTUS

Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea
UNIUNEA DE CONFERINȚE

ADRA

CENTRUL DE FORMARE CONTINUĂ ȘI EVALUAREA COMPETENȚELOR ÎN ASISTENȚĂ SOCIALĂ
CFCECAS

Cei interesați de eveniment sunt invitați să se înscrie la adresa http://uadventus.ro/conventieNAMS2018

Pentru informații suplimentare
Tel. 0753 142 622
Email: secretariat@uadventus.ro

VINO LA

ZILELE UNIVERSITĂȚII ADVENTUS*

12–14 MAI 2018

Invitat: Oliver Glanz,
profesor la Universitatea Andrews din SUA

Pentru participare la eveniment, înscrie-te la adresa
www.uadventus.ro/zileleua2018

UNIVERSITATEA ADVENTUS

*Noul nume al Institutului Teologic Adventist este, din 29 noiembrie 2017, Universitatea Adventus (Legea 227/2017).

Un număr limitat de tineri pot beneficia de cazare și masă gratis, conform punctajului obținut la completarea formularului de înscriere.

- **Teologie adventistă pastorală**
- **Pedagogia învățământului primar și preșcolar**
- **Asistență socială**
- **Școala Postliceală Sanitară „Doctor Luca” Cernica**

Pentru informații suplimentare
Tel. 0753 142 622
Email: secretariat@uadventus.ro

FACTORUL „MAGIC” ȘI SPIRITUALITATEA SEXUALITĂȚII UMANE

În articolul din numărul precedent al revistei am argumentat nevoia contracarării deconstrucționismului social care se manifestă în depersonalizarea sexualității. Urmărind acest scop, cercetăm factorul „magic” din spatele depersonalizării sexualității. Așadar, în cele ce urmează vom supune analizei natura, caracteristicile și rolul *erōs*-ului în sexualitatea umană. Perspectiva analizei va fi cea a spiritualității biblice.

Erōs în contextul sexualității umane

Este de-a dreptul surprinzătoare acuratețea cu care Scriptura descrie în cartea Proverbelor, capitolul 7, natura și implicațiile impulsului sexual la om, pe care îl numește *erōs* (v. 18).[1] O atentă analiză a narațiunii va releva aspectele psiho-comportamentale masculine și feminine induse de *erōs*. Chiar de la începutul capitolelor 5, 7 și 8 ni se prezintă un fel anume de înțelepciune (5:1-2; 7:1-5 cf. 8:22-31) de care are nevoie un bărbat maturizat sexual, dar care devine vulnerabil în fața forței instinctului erotic. Soluția pentru vulnerabilitatea erotică masculină (și feminină) este „înțelepciunea” personificată a lui *Iahweh*.

Specialiștii au ajuns la un consens remarcabil în dreptul interpretării ideii de înțelepciune pe care o găsim în Proverbele capitolul 8. Versetul 22 este o clară aluzie metaforică la a doua Persoană a Trinității.[2] Ideea este preluată de Pavel (1 Corinteni 1:23-24; 2:6-8) și este folosită în prima sa Epistolă către corinteni în contextul tematicii relației dintre sexe (1 Corinteni 5:1-5: 6:12-18; 7:1-40). Așadar, înțelepciunea lui Dumnezeu este capabilă să-l „ferească” pe bărbat „de nevasta altuia” sau de „străina” angajată în arta seducției erotice (Proverbele 5:1-20; 7:4-21). Limbajul sexual al cărții Proverbelor creează o atmosferă încărcată de tragism erotic: „Vino să ne îmbătăm de dragoste până dimineața, să ne desfătăm cu [*erōs*] desmierdări” (Proverbele 7:18, cf. 6:32).[3]

Este clar că fără înțelepciunea lui Dumnezeu, *erōs* este caracterizat de scriitorul cărții Proverbe ca fiind motivația unui mod de viață absolut lipsit de aspectul spiritual al intimității sexuale. Senzualitatea nestăvilită domină scena descrisă în capitolul 7. Faptul acesta ridică întrebări serioase despre natura și utilitatea impulsului sexual uman. Ne întrebăm dacă *erōs* ar putea să aibă și aspecte pozitive, constructive? Răspunsul pare a fi pozitiv dacă ne gândim la dragostea sexuală de care este îmbibată cartea Cântarea cântărilor, scrisă de același autor, Solomon. Dar despre acest aspect pozitiv vom discuta într-unul din numerele viitoare ale revistei.

Impulsul sexual uman și cel animal

Impulsul sexual[4] este acea dorință/atracție dependentă de maturizarea sexuală feminină și masculină, care poate fi explicată prin activitatea hormonal-fiziologică sau prin acțiunea facultății umane a fanteziei (a închipuirii și imaginației). Impulsul acesta ne motivează să aspirăm după o unire somatică (trupească) cu o altă persoană umană de sex opus (sau, în anumite cazuri particulare, cu o altă persoană de același sex) și, ca atare, el este, de regulă, asociat cu *erōs* sau *dragostea senzuală* (Proverbele 7:18).

Apetitul erotic, cunoscut sub numele latin *libido*, întreține flacăra romantică. Este însă și facto-

CA_martie_2018.indd 20 23/02/2018 13:10:18

rul care motivează inițierea actului sexual de către partenerul care îl experimentează în forma unei dorințe după satisfacerea nevoii sexuale. Dorința aceasta după „satisfacerea nevoii", fiind orientată spre fizicul partenerului, nu este diferită de instinctul copulației la animale. Aceasta înseamnă că apariția și durata stării libidale dornice de unire/satisfacere fizică, cu sau fără implicarea unui partener, nu se pot explica pe baza definiției noastre date spiritualității în primul articol din seria aceasta de articole. Cu alte cuvinte, instinctul copulativ la om, motivat doar de *erōs*, nu-l deosebește pe acesta de regnul animal. Din perspectiva impulsului sexual, erotismul omului și cel al animalelor prezintă caracteristici comune, drept pentru care este utilizat în Scriptură pentru a descrie decadența umană (Ezechiel 23:19-20; „animalism").

Există totuși o deosebire semnificativă față de animale: acestea nu pot genera o stare de autoexcitație sexuală prin declanșarea activității hormonale în urma utilizării imaginației. Neavând imaginație, animalele depind de stimuli („imagini") externi[5], pe când imaginația omului îi pune la dispoziție stimuli interni, „imagini", prin reprezentarea realității inaccesibile empiric la un moment dat. Spre deosebire de om, impulsul sexual animal este deci instinctual și hormono-sezonal (sezonul de împerechere, Geneza 30:41), iar acolo unde doar instinctul lucrează nici nu putem vorbi de o capacitate romantică legitimă, ci de „carnalitate" crudă.

Capacitatea imaginativă a omului, fiind una deliberată și totdeauna spontană, îi mărește acestuia în mod semnificativ vulnerabilitatea și, în același timp, responsabilitatea față de exercitarea acestei capacități. Cu alte cuvinte, impulsul sexual declanșat prin imaginație sau prin alte metode nu-l face pe om să fie deosebit de animale, fiindcă, sub impactul impulsului, el caută un partener sexual și, în această căutare, nu întrezărește demnitatea umană a celuilalt. Îi va fi indiferent cu cine se unește fizic, deoarece, din perspectiva *erōs*-ului, el vede doar un „membru al turmei" în toți potențialii parteneri sexuali.

Impulsul sexual crud, fie că este experimentat de om, fie de animale, nu duce la o unire psihosomatică – trup și suflet –, ci doar somatică. Dar ceea ce este „natural" la animale este imoral la om. Imoralitatea aceasta provine din lipsa spiritualității în ceea ce privește sexul bazat în exclusivitate pe *erōs*, pe senzualitate ilicită și cazuală. Așadar, sexul – chiar între soți – fără spiritualitate este „animalic", unirea trupurilor în detrimentul „sufletului". De aici se naște întrebarea: ce înțelegem prin sintagma „în detrimentul sufletului"? Pentru a răspunde la această întrebare, trebuie să facem pași spre obținerea unei înțelegeri anume a omului: cea biblică. Adică este nevoie de o prezentare a unei antropologii (doctrina despre om) care să reflecte fidel învățătura biblică despre om.

Înainte să trecem la prezentarea doctrinei despre om, este nevoie să ne referim la o altă întrebare cu implicații practice:

Cum să administrăm impulsul sexual?

SPIRITUALITATEA SEXUALITĂȚII
ZOLTÁN SZALLOS

PENTRU A ADMINISTRA CU SUCCES IMPULSUL NOSTRU SEXUAL, ESTE NECESAR UN ANGAJAMENT RADICAL FAȚĂ DE VALORILE UNEI SPIRITUALITĂȚI BIBLICE.

Bazat pe ceea ce s-a discutat în articolul precedent până la acest punct, este extrem de important să precizăm că etosul postmodernist tinde să ne expună, mai mult să ne încurajeze să ne expunem voluntar la o varietate „bogată" de ispite erotice, sexuale. În felul acesta, etosul postmodernist facilitează, cu vigoare, ștergerea din conștiința socială și individuală a demarcației clare între dragostea licită, sexual maritală, și nesațul ilicit al poftei sexuale, „animalice".[6]

În asemenea situații, un creștin sincer ar putea să se întrebe: cum să înfrunt provocările ispitelor sexuale și ale impulsului erotic ținut activ tot timpul prin diseminarea socială a unui erotism pandemic? Răspunsul este unul condiționat cultural și rezidă în ceea ce se poate numi „soluția rapidă", una acceptată, mai mult, recomandată social, medical, moral și religios ca fiind fără efecte colaterale adverse. Soluția aceasta rapidă, recomandată deopotrivă femeilor și bărbaților ca o metodă confortabilă de management al impulsului sexual, este masturbația sau autoerotismul.[7]

Răspunsul postmodernist și soluția oferită de acesta trebuie totuși evaluate în lumina descoperirilor expuse în această serie de studii. O concepție și o înțelegere trinitară a lui Dumnezeu și binitară a omului, binitarism care stă la baza naturii paradigmatice a spiritualității conjugal-sexuale a creștinilor, exclude întru totul posibilitatea atât teoretică, precum și practică a acceptării administrării solitare a impulsului sexual. Cu alte cuvinte, concepția *trinitară* a lui Dumnezeu și cea *binitară* a ființei umane sunt radical incompatibile cu practica *solitară* a masturbației ca mod de a trăi viața sexuală. Așadar, intimitatea sexuală presupune părtășia a două ființe umane, în loc de una (omul, prin definiție biblică, este binitar), care se află în legământ una cu cealaltă. Prin faptul acesta (că cei doi devin una) relația lor

CA_martie_2018.indd 21 23/02/2018 13:10:19

maritală arată prin sine dincolo de sine; arată spre fascinanta și profunda unitate și dragoste a celor trei persoane ale Trinității.

Este o caracteristică de fond a „poftei animalice", ca opus al atracției dragostei sexual maritale, de a se lăsa ușor înduplecată de convenienței ameliorării excitației sexuale prin masturbație sau prin „utilizarea" unui partener oarecare. Niciuna dintre aceste „soluții" nu este compatibilă cu teologia biblică sau cu antropologia Scripturii. Ele nu sunt compatibile cu teologia (doctrina biblică despre Dumnezeu) și cu antropologia (doctrina despre om) biblică, deoarece ele nu sunt paradigmatice, adică nu arată dincolo de ele însele. Aceste „soluții" sunt inadecvate, fiindcă nu arată spre taina relației trinitare a dragostei asexuale din sânul Dumnezeirii Scripturii, pe care doar atracția sexual maritală a unui cuplu marcat de spiritualitate biblică o poate revela într-un mod adecvat, voit și liber.

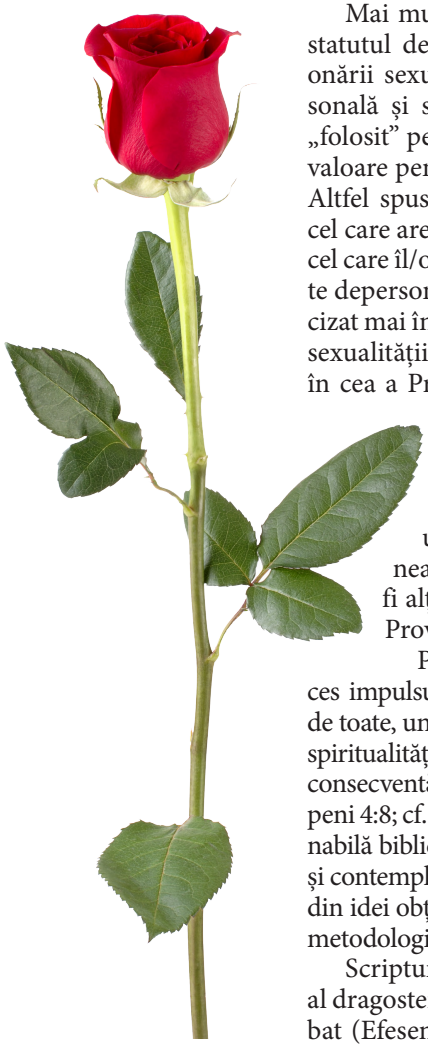

Mai mult decât atât, demnitatea personală și statutul de persoană ale beneficiarului detensionării sexuale și, de asemenea, demnitatea personală și statutul de persoană ale partenerului „folosit" pentru detensionare sexuală nu au nicio valoare pentru cel „mânat" de pasiuni animalice. Altfel spus, din perspectiva erosului lasciv, nici cel care are nevoie de detensionare sexuală și nici cel care îl/o detensionează nu vor fi în stare să evite depersonalizarea sexualității. Așa cum s-a precizat mai înainte în acest articol, depersonalizarea sexualității este descrisă în cartea lui Ezechiel și în cea a Proverbelor într-o manieră sugestiv teriomorfă ca fiind sex „animalic". Motivul pentru acest fel de descriere constă în faptul că cel stăpânit de impulsul sexual lasciv se comportă ca un „membru al turmei" și, de asemenea, îi tratează pe alții ca și cum aceștia ar fi alți „membri ai turmei" (Ezechiel 23:20; Proverbele 7:22).

Prin urmare, pentru a administra cu succes impulsul nostru sexual, este necesar, mai întâi de toate, un angajament radical față de valorile unei spiritualități biblice. Aceasta presupune o menținere consecventă a unei igiene mentale riguroase (Filipeni 4:8; cf. Matei 5:27-32) printr-o practică – sustenabilă biblic – a unui mod consecvent de meditație și contemplație, al căror obiect trebuie să fie alcătuit din idei obținute printr-un studiu bine structurat și metodologic sănătos al Scripturii.

Scriptura recunoaște darul divin al atracției și al dragostei marital sexuale ca fiind nu doar aprobat (Efeseni 5:28; cf. 1 Corinteni 7:4-5; cf. Evrei 13:4), ci chiar trezit de Dumnezeul Trinitar al Scripturilor (Cântarea cântărilor 8:6). O asemenea dragoste sexuală și o asemenea stare libidinală sunt numite *agape* în cartea Cântarea cântărilor (2:7; 3:5; 8:4-6; LXX), pe când în cartea Proverbelor aparent aceeași stare emoțională este numită *erōs* (7:18; LXX). De ce există o deosebire atât de tranșant subliniată între stări emotive aparent similare? Pentru a răspunde la această întrebare, trebuie să trecem la tratarea unei tematici pe care o vom prezenta într-un articol viitor. ■

---

[1] În limba greacă epică, preclasică (800–500 î.Hr.), *erōs* apare ca un element „spiritual" și nu „carnal"; adică termenul exprimă atitudinea omului față de zeitățile grecești. În studiul de față, termenul se folosește în sensul de „impuls sexual", un sens deja prezent la Platon, vezi Anders Nygren, *Agape and Eros* (London: SPCK, 1954), 49-52. În greaca *koine* (300 î.Hr.–600 d.Hr.) a traducerii Vechiului Testament, (c. 200 î.Hr.) numită Septuaginta (LXX), termenul *erōs* apare deja cu deplina lui încărcătură semantică sexuală, carnală (Prov. 7:18; 30:16).

[2] Este de remarcat faptul că „înțelepciunea" lui Iahweh este o personificare în spatele căreia se poate identifica, pe baza unei exegeze riguroase a cărții Proverbelor capitolul 8, a doua Persoană a Trinității, Isus Hristos; vezi Richard M. Davidson, "Proverbs 8 and the Place of Christ in the Trinity", *Journal of the Adventist Theological Society* 17/1(2006): 33-54.

[3] Supunem atenției opoziția radicală între conceptul hristologic al „înțelepciunii" în gândirea ebraică a cărții Proverbelor și a lui Pavel în 1 Corinteni, și cel discursiv, ideatic și erotic în gândirea filozofică și socială a Greciei antice. „Iubitorii înțelepciunii" [*filo+sofoi,* filosofii sau literații] greci, cum ar fi Teocrit, Achileu Tatiu, Solon, Aristofan, dar mai ales Socrate și Plato[n], *Symposium* (trad. R.E., Allen; New Haven, Conn.: Yale University Press, 1991), 248b5-c2; 252e1-5; 254a2,a5-7,b1,b2-3,b5-7,b7-c3,e5-7; 255e5-7; 257b6, promovau arta seducției erotice homosexuale (pederastia) ca un act „filozofic" de ascensiune spre esteticul pur al ideilor prin intermediul lui *erōs* față de un tânăr discipol/partener de dialog filozofic, de regulă un băiat necăsătorit. În practica socială a Atenei secolului al V-lea î.Hr., pederastia putea implica un băiat neajuns încă la pubertate.

[4] Pe lângă materialul biblic, lucrarea lui Thielicke, *Theological Ethics*, 3:35-44, stă la baza analizei noastre în dreptul naturii și rolului *erōs*-ului.

[5] Un studiu cantitativ riguros făcut în Statele Unite asupra taurilor „hereford" a evidențiat faptul că acel taur care a fost expus timp de 30 de minute la stimuli sexuali vizuali, având rol de „spectator" al activității sexuale de copulare a altor tauri, a prezentat parametri cuantificabili mai mari ai excitării sexuale și ai performanțelor copulative decât taurii care se angajau în acte copulative fără nicio expunere în prealabil la stimuli vizuali; vezi D.R. Mader and E.O. Price, "The Effects of Sexual Stimulation on the Sexual Performance of Hereford Bulls" *Journal of Animal Science* 59/2(1984):294-300.

[6] „Animal passion/propensities", „pasiune animalică"/„înclinație animalică" sunt expresiile folosite de Ellen G. White, *Testimonies on Sexual Behavior, Adultery and Divorce*(Nampa, ID: PacificPress, 1980), 110, 111, 113, 115, pentru a defini natura acelui impuls sexual care este incompatibil cu statutul de ființă „umană".

[7] Robert Crooks and Karla Baur, *OurSexuality* (ediția a XI-a; Belmont, CA: Wadsworth, 2011), 231-235.

Zoltán Szallós-Farkas este conf. univ. dr. la Universitatea Adventus din Cernica.

CA_martie_2018.indd 22 23/02/2018 13:10:20

ÎNTÂLNIREA CU EROUL

Aveam înainte o zi de Sabat puțin mai deosebită, având programată Sfânta Cină și binecuvântarea unei fetițe. Dimineața, înainte de a pleca spre biserica din Caransebeș, am fost nevoit să curăț parbrizul de gheața așezată peste noapte și apoi repede am pornit spre adunare. Am intrat în programul standard: Școala de Sabat, pauza, binecuvântarea fetiței, predica și am ajuns apoi la momentul umilinței. Ajuns în camera repartizată bărbaților, aveam de gând să găsesc pe cineva cu care să fac spălarea picioarelor în acea ocazie. Am găsit un om simplu, din categoria celor tot mai greu de găsit în zilele noastre.

În acea ocazie, mâinile mele au spălat picioarele unui erou născut în 1929. Nu unul asemănător cu cei pe care îi promovează societatea astăzi, ci un altfel de erou care, în tăcere, face totul fără să caute fani sau like-uri! Ștefan Chisciuc, cel mai bătrân membru din districtul Caransebeș, la cei 88 de ani ai săi, este pentru mine un erou. L-am întrebat la ce oră a plecat azi dimineață de acasă spre biserică, știind că vine pe jos. Mi-a spus că ceasul arăta ora 5:55, însă poate vă întrebați de ce așa devreme? Răspunsul e simplu. Locuiește undeva în munți, de unde trebuie să coboare pe jos aproape trei ore până în Caransebeș, pentru a fi prezent la închinare. De la Buchin se merge spre Poiana și apoi undeva la câțiva kilometri de sat are sălașul acest om simplu. M-am tot gândit pe parcursul acelei zile... cu puțin înainte de ora 9, am curățat parbrizul și m-am grăbit să ajung la biserică... iar el a călătorit din munte pe jos timp de trei ore, la cei 88 de ani, pentru a veni la închinare, înfruntând frigul de afară.

Uneori poate am devenit prea comozi. Acum te invit să meditezi la acest erou și, când vei ajunge la Caransebeș, fă-ți o poză cu el!

Natanael Jigău este pastor în Conferința Banat.

EVANGHELIA VIE
NATANAEL JIGĂU

„URMATI, DAR, PILDA LUI DUMNEZEU CA NIȘTE COPII PREAIUBIȚI. TRĂIȚI ÎN DRAGOSTE, DUPĂ CUM ȘI HRISTOS NE-A IUBIT ȘI S-A DAT PE SINE PENTRU NOI CA UN PRINOS ȘI CA O JERTFĂ DE BUN MIROS LUI DUMNEZEU." (EFESENI 5:1-2)

CA_martie_2018.indd 23 23/02/2018 13:10:20

IMPORTANȚA LUCRURILOR MICI

Uneori, câștigarea sau pierderea veșnică a unor persoane depinde de lucruri care par mici, dacă uităm că ele sunt o expresie fundamentală a caracterului nostru care, la rândul său, îl reflectă sau nu pe al Domnului Hristos. Experiența care urmează, pentru a cărei transcriere îi mulțumesc sorei Magdalena Toma și desigur și Anei, ilustrează elocvent această realitate. Atenție deci la detalii. Ele pot conta în a „câștiga" sau a „pierde" posibilitatea ca Duhul Sfânt să lucreze la schimbarea vieții semenilor noștri și chiar și a celor dragi.

„Cu mulți ani în urmă lucram ca încasatoare pe un mijloc de transport în comun. Într-una din zile, o tânără s-a așezat lângă postul de taxare, după care a scos o carte din care a început să citească. Fiind aproape, am început să urmăresc ceea ce citea și am rămas surprinsă de frumusețea cuvintelor cărții. Observând că citesc și eu, a devenit foarte atentă să nu dea pagina înainte de a termina și eu de citit.

La un moment dat a închis cartea și se pregătea să coboare. Cum în mine se născuse o dorință aprinsă să citesc cartea aceea, mă pregăteam s-o întreb de unde o are și cum aș putea să o procur și eu. Dar când să vorbesc, am constatat că nu eram capabilă să articulez nici măcar un singur cuvânt. M-am luptat cu mine, dar în zadar. Am rămas pur și simplu fără glas. Stația se apropia, ea se pregătea evident să coboare, iar eu eram încă mută. Deodată, am explodat: „Domnișoară de unde aveți o asemenea carte?"

Atunci ea s-a apropiat, a amânat coborârea și mi-a promis că îmi va procura cartea, așa că i-am dat adresa de acasă. La data și ora promise, mi-a adus-o. Pluteam de fericire. Am rugat-o apoi să-mi aducă și o Biblie. Nu am cuvinte să descriu bucuria pe care am simțit-o când am putut să țin în mână Cuvântul lui Dumnezeu.

De atunci, între mine și Magdalena Matei, devenită prin căsătorie Toma, s-a legat o prietenie din ce în ce mai strânsă. Văzându-mi dorința de a-L cunoaște pe Dumnezeu și de a-L asculta, m-a invitat la comunitatea Grant, vechiul Grant, unde era membră. O perioadă am mers cu regularitate acolo.

Urcam la balcon, de unde vedeam corul în care Magdalena cânta și pe toți cei din sală. Eram uimită și plină de admirație pentru atmosfera de liniște și pace care domnea între cei prezenți acolo. Cântările în special, intonate de cor sau de întreaga biserică, m-au făcut să exclam: „Niciodată și nimic nu mă va despărți de această biserică!" Ajunsă acasă, eram plină de fericire, ca și cum nu aș mai fi atins pământul.

Dar cum tot ce este prea frumos nu e durabil pe pământ, soțul, aliat cu tatăl meu, a început să-mi pună piedici, după care au început o adevărată prigoană. Soțul mă obliga să gătesc și să mănânc porc, iar tata mă aștepta când mă întorceam de la serviciu ca să mă amenințe cu dezmoștenirea, deși până atunci încă nu-mi dăduse nimic. Repeta mereu acest comportament, la care a adăugat huiduieli și înjurături. Până într-o zi când am căzut bolnavă și, ajunsă la spital, s-a stabilit că ar trebui să fiu operată, lucru care îmi dădea frisoane, pentru că o tânără murise pe masa de operație cu o zi înainte. Dumnezeu m-a salvat însă prin intermediul unui alt doctor care m-a scăpat de operație.

Între timp, între Dorel, soțul meu, și tata s-a iscat un dezacord serios, așa că tata nu ne mai vizita. Regretând starea în care ajunsesem din punct de vedere fizic și psihic, Dorel mi-a propus să întrerup serviciul ca să mă refac. Am profitat de acest timp de har, pe care l-am petrecut citind *Calea către Hristos, Viața lui Isus, Tragedia vea-*

CA_martie_2018.indd 24 23/02/2018 13:10:21

curilor, precum și alte cărți din Spiritul Profetic. Când m-am făcut mai bine am început să vizitez persoane în vârstă ale căror nevoi voiam să le satisfac în timpul în care soțul meu era la serviciu.

După un an și ceva am reluat munca, cu Sabatul liber, în așteptarea botezului pentru care mă pregăteam cu entuziasm. Nici după patru ani n-am primit aprobarea de la Departamentul Cultelor pentru a mă putea boteza.

Magdalena își dorea să mă lase cu hotărârea finalizată, pentru că urma să plece din București, așa că a stat alături de mine în toate încercările prin care am trecut, fie că Dorel mă încuia în casă vineri seara, sau îmi lua încălțămintea, motiv pentru care s-a întâmplat să merg la biserică și în papuci. Când mergeam acolo, plecam cu frică, dar la întoarcere zburam.

Continuam să fiu fericită chiar dacă Dorel încuia ușa și mă ținea până noaptea târziu afară și, când, după atâția ani, a venit în sfârșit ziua botezului, deși fusese soare și cald, deodată cerul s-a întunecat și vântul rece s-a adăugat lapoviței. Ajunși la râul Argeș, unde fusese programat botezul, însoțită de Magdalena și câteva persoane, am constatat că apa învolburată aducea crengi și alte resturi care au trebuit să fie îndepărtate de un bărbat cu ajutorul unei prăjini. A intrat în râu mai întâi pastorul, apoi am intrat și eu, dar, ca și cum Satana se opunea legământului meu cu Dumnezeu, m-am simțit luată de apă. Am auzit atunci o voce care-mi striga: „Dă-ți drumul, dă-ți drumul!"

Cei rămași pe mal se rugau și cu siguranță au intervenit și îngerii, pentru că, la un moment dat, apa s-a liniștit și am fost botezată prin scufundare. Niciodată nu o să uit cum a luptat, biruitor, Mântuitorul pentru mine. Mereu îmi reînnoiesc legământul încheiat atunci și doresc să-L urmez pe Isus cu dragostea dintâi, până la sfârșitul vieții." (Ana)

Ce s-ar fi întâmplat dacă Magdalena, atunci când citea, s-ar fi simțit deranjată de privirea indiscretă a casierei? Până la urmă de ce o urmărea, mai ales că subiectul cărții era profund religios? Sau dacă, ostentativ, ar fi ținut cartea în așa fel încât casiera să nu vadă ce citea. Ce ar fi fost dacă Magdalena ar fi considerat că și-a încheiat „lucrarea" acolo, în tramvai, și nu ar fi rămas alături de Ana până la consolidarea convingerilor ei, chiar dacă nu le-ar fi îmbrățișat. Deci amabilitatea, dispoziția de a răspunde unei nevoi constatate, punctualitatea în împlinirea unei promisiuni și apoi patru ani de tenacitate îndelung răbdătoare pentru a fi cu celălalt au avut ca rezultat inițial botezul și apoi o întreagă viață de credință. Prietenia continuă dintre Ana și Magdalena a dat naștere acestei frumoase povești de iubire cu Mântuitorul.

Toate acestea pot părea lucruri mici, neimportante în privința mântuirii semenilor noștri, însă ele țin de atitudinea fundamentală pe care o avem față de ceilalți, de valoarea pe care ei o au în ochii noștri. Și acest lucru presupune o enormă investiție de iubire. ■

Beniamin Roșca este pastor pensionar.

PIONIERII ADVENTISMULUI BENIAMIN ROȘCA

„NU AVEM A NE TEME DE NIMIC ÎN AFARĂ DE A UITA FELUL ÎN CARE NE-A CONDUS DUMNEZEU ȘI LECȚIILE DIN ISTORIA NOASTRĂ." (ELLEN G. WHITE, *SCHIȚE DIN VIAȚA MEA* , ED. 2004, P. 185)

la odihnă »»»»»

JAN RAȘCU

În Sabatul din 20 ianuarie 2018, în timp ce se îndrepta spre biserica din Hârlău, județul Iași, acolo unde slujea ca prezbiter si evanghelist de peste 11 ani, fratele nostru drag Rașcu Jan și-a sfârșit alergarea pe acest pământ, întristând profund familia, dar și comunitatea unde era pilonul de bază.

Rașcu Jan s-a născut pe data de 16 septembrie 1937, iar pe data de 2 aprilie 1965 încheie legământ cu Mântuitorul prin botez, din acea zi slujind neîncetat în comunitatea Poiana, și apoi în comunitatea Hârlău. Împreună cu soția, Veronica, și-au crescut în temere de Dumnezeu cei patru copii: Jănică, Dănuț, Marinuța și Laurențiu. Exemplul dragului nostru Jan, de dăruire și sacrificiu necondiționat pentru slujirea cauzei lui Dumnezeu, ne inspiră și pe noi să ducem ștafeta misiunii până în ziua învierii.

A consemnat **Daniel Daniluc**, pastor în Conferința Moldova, „copilul crescut în slujire" de către cel trecut la odihnă.

CA_martie_2018.indd 25 23/02/2018 13:10:23

ORIGINILE PROFEȚIILOR APOCALIPTICE II: APOCALIPSA LUI DANIEL (2)

Pe lângă împlinirea semnelor prezenței Duhului în viața lui Daniel[1], în studiul de față vom prezenta alte elemente comune cărților Ioel și Daniel, precum și anumite aspecte care le diferențiază. În timp ce elementele comune indică prezența ideilor apocaliptice preexilice în literatura postexilică, elementele contrastive subliniază transformarea anumitor idei și adaptarea acestora la genul literar apocaliptic.

Corespondențe structurale

DISCURSURILE ISTORICE AU FUNCȚIA DE A ANCORA ÎN REALITATE DISCURSURILE APOCALIPTICE. NU ESTE ÎNTÂMPLĂTOR FAPTUL CĂ UN ANUMIT PORTRET CARACTEROLOGIC SAU SITUAȚIE POLITICĂ DIN SECȚIUNEA ISTORICĂ SE REGĂSEȘTE AMPLIFICAT ÎN DISCURSURILE PROFETICE.

Similar compoziției literare semnată de Ioel, cartea Daniel înglobează discursuri istorice și escatologice. Luând în considerare natura acestora, cele dintâi sunt grupate în primele capitole, alcătuind secțiunea istorică a cărții (Daniel 1–6), iar cele din urmă sunt concentrate în partea finală, formând secțiunea profetică (Daniel 7–12). În plus, după cum s-a observat și în dreptul cărții Ioel, discursurile istorice au funcția de a ancora în realitate discursurile apocaliptice. Nu este întâmplător faptul că un anumit portret caracterologic sau situație politică din secțiunea istorică se regăsește amplificat în discursurile profetice. Următoarele exemple au scopul de a ilustra acest concept.

Narațiunile din prima secțiune precizează un număr satisfăcător de elemente pentru a facilita recuperarea cadrului social-istoric al cărții. Protagoniștii își desfășoară existența sub șocul cuceririi Ierusalimului și al templului, ca deportați la curtea Babilonului. Experiențele prin care trec sunt cauzate de coliziunea cu un sistem de închinare diferit, amenințându-le identitatea religioasă și existența. Există totuși o veste bună care domină aceste întâmplări: intervenția salvatoare a lui Dumnezeu pentru copiii Săi. Reflecțiile escatologice din secțiunea profetică a cărții amplifică acest tipar. Suntem avertizați că vremea sfârșitului consemnează o nouă coliziune în care templul și închinătorii lui fideli vor entități și interese care pun în penumbră adevărul. Ca și în partea istorică, tiparul escatologic este întregit de intervenția salvifică a lui Dumnezeu pentru copiii Săi loiali care experimentează traumele sfârșitului.

Există și un tipar inversat, prezent în ambele secțiuni. Singura excepție de la dominanta discursurilor narative din prima parte a cărții o reprezintă experiența lui Belșațar. Profilul caracterologic al personajului amintit evidențiază tiparul răului, fiind conturat în cadrul narațiunii prin actul sfidător împotriva lui Dumnezeu de a profana vasele templului. Un portret comparabil cu cel al lui Belșațar se distinge și în secțiunea profetică. Prin urmare, suntem informați că în vremea sfârșitului se va ridica un oponent al planurilor lui Dumnezeu, exteriorizând „trufie", „hulă" și „asuprire" (Daniel 7:8,11,20–21,25). Spre deosebire de Belșațar, actele oponentului escatologic ating cote alarmante: acțiunile sale sunt orientate nu doar împotriva templului, ci și a lui Dumnezeu Însuși (compară Daniel 8:25 cu 11:36–37). În consecință, se poate observa din nou că între cele două secțiuni operează același principiu hermeneutic constatat în dreptul cărții Ioel: partea istorică ancorează în realitate reflecțiile escatologice, anticipându-le tipologic și contribuind totodată la elucidarea înțelesului lor.

Ziua Domnului în Apocalipsa lui Daniel

Pe lângă corespondențele structurale menționate anterior, apocalipsele lui Ioel și Daniel consemnează un alt element comun, și anume conceptul „zilei Domnului". Constelația de idei escatologice asociate acestei zile poate fi organizată în cartea Daniel în raport cu desfășurarea pe axa timpului. Având ca reper momentul instaurării „împărăției veșnice" a lui Dumnezeu, discursurile profetice evidențiază amplu împrejurările social-istorice și religioase premergătoare adventului, cât și anumite evenimente care se consumă simultan sau imediat după acest moment.

Indicatorii cronoprofetici care semnalează „vremea sfârșitului" sunt concentrați cu precădere în explicațiile oferite vedeniilor profetului de

CA_martie_2018.indd 26 23/02/2018 13:10:23

către *angelus interpretus*. În acest sens, se poate menționa limbajul explicit al îngerului interpret, care clarifică faptul că viziunea cu privire la berbece, țap și un corn mic din Daniel 8 se referă la finalul istoriei: „El mi-a zis: «Fii cu luare-aminte, fiul omului, căci vedenia privește vremea sfârșitului!»" (v. 17) „Apoi mi-a zis: «Iată, îți arăt ce se va întâmpla la vremea de apoi a mâniei, căci vedenia aceasta privește vremea sfârșitului»" (v. 19).[2] Același limbaj explicit se regăsește în capitolele finale ale cărții în care Daniel este informat de această dată că mesajul vedeniilor va fi studiat și decodat la finalul timpului: „El a răspuns: «Du-te, Daniele! Căci cuvintele acestea vor fi ascunse și pecetluite până la vremea sfârșitului.»" (Daniel 12:9)

Evenimentele consumate în proximitatea escatonului pot fi deduse observând împrejurările premergătoare instaurării Împărăției lui Dumnezeu. Cu toate că nu conțin indicatori cronoprofetici specifici, tablourile escatologice din Daniel 2 și 7 întregesc spectrul frământărilor socio-religioase, detaliind amplu numai segmentul istoric premergător adventului. Asemănător cărții Ioel, suntem informați că evenimentele finale se desfășoară sub „zodia" fierului. În timp ce Daniel 2 anunță că fierul va umple ultimul interval de timp, seria de animale desfigurate din Daniel 7 se încheie cu „o a patra fiară, nespus de grozav de înspăimântătoare și de puternică", având „niște dinți mari de fier" (v. 7). Pe lângă raportul intertextual creat între tablourile profetice[3], faptul că ambele vedenii înglobează prezența acestui metal subliniază importanța lui în decodarea ambientului din preajma escatonului. Atât în contextul vedeniei, cât și în partea ei explicativă, fierul evocă război, pustiiri și persecuții.[4] În ciuda ambientului ostil în care își desfășoară existența, „poporul sfinților" experimentează prezența Duhului: „Chiar și din cei înțelepți, mulți vor cădea, ca să fie încercați, curățiți și albiți până la vremea sfârșitului, căci sfârșitul nu va fi decât la vremea hotărâtă" (Daniel 11:35). Pe lângă repetarea încercărilor protagoniștilor cărții, limbajul face referire la capacitarea specială a generațiilor din proximitatea escatonului de a descifra prezicerile divine, anticipând o umplere mai amplă sau cel puțin comparabilă cu cea a lui Daniel. În acest sens, epilogul cărții este revelator: ultimele iluminări apocaliptice ale interlocutorului ceresc pun în contrast înțelegerea limitată a profetului cu capacitarea specială a generațiilor sfârșitului: „El a răspuns: «Du-te, Daniele! Căci cuvintele acestea vor fi ascunse și pecetluite până la vremea sfârșitului. Mulți vor fi curățiți, albiți și lămuriți; cei răi vor face răul și niciunul din cei răi nu va înțelege, dar cei pricepuți vor înțelege»" (Daniel 12:9-10).[5]

Potrivit apocalipsei lui Daniel, punctul culminant în desfășurarea istoriei îl constituie instaurarea Împărăției lui Dumnezeu. În vederea prezentării momentului escatologic, cartea utilizează în două rânduri simboluri profetice, iar o dată, un limbaj explicit. Dacă imaginea pietrei desprinse din munte „fără ajutorul vreunei mâini" (Daniel 2:34,45) accentuează inițiativa exclusivă a lui Dumnezeu în configurarea noii ordini planetare, tabloul întrevederii dintre „Cel Îmbătrânit de zile" și „unul ca un fiu al omului" (Daniel 7:13) evocă ambientul solemn al scenei succesiunii la tron. Consemnarea rezultatului întâlnirii sprijină interpretarea transferului de autoritate regală: „I s-a dat stăpânire, slavă și putere împărătească, pentru ca să-I slujească toate popoarele, neamurile și oamenii de toate limbile" (Daniel 7:14). Limbajul explicit din Daniel 12:1-4 întregește simbolistica prezentată anterior. La finalul ultimului discurs profetic se evidențiază apariția pe scena istoriei a „marelui voievod Mihail", având ca fundal boicotul fără precedent împotriva poporului Său. Intervenția Sa le va aduce celor în viață salvarea mult așteptată iar celor decedați, învierea (v. 3–4). Luând în considerare corespondențele intertextuale dintre aceste tablouri profetice, putem concluziona că adventul înglobează realități

TABLOURI ESCATOLOGICE DANIEL OLARIU

„DU-TE, DANIELE! CĂCI CUVINTELE ACESTEA VOR FI ASCUNSE ȘI PECETLUITE PÂNĂ LA VREMEA SFÂRȘITULUI. MULȚI VOR FI CURĂȚIȚI, ALBIȚI ȘI LĂMURIȚI; CEI RĂI VOR FACE RĂUL ȘI NICIUNUL DIN CEI RĂI NU VA ÎNȚELEGE, DAR CEI PRICEPUȚI VOR ÎNȚELEGE." (DANIEL 12:9-10)

CA_martie_2018.indd 27 23/02/2018 13:10:24

precum apariția pe nor al Celui „ca un fiu al omului", salvarea copiilor Săi în viață, învierea celor morți și pedepsirea oponenților.

Apocalipsa lui Daniel nu dezvoltă amplu elementele care compun realitatea ulterioară adventului. Cu toate acestea, cartea evidențiază atât statornicirea Împărăției lui Dumnezeu pentru veșnicie, cât și includerea sfinților în reconfigurarea noii realități.[6] Cu privire la stabilirea împărăției, suntem informați că aceasta va fi veșnică, contrastând astfel cu destinul efemer al celor de dinainte: „Dar, în vremea acestor împărați, Dumnezeul cerurilor va ridica o împărăție care nu va fi nimicită niciodată și care nu va trece sub stăpânirea unui alt popor. Ea va sfărâma și va nimici toate acele împărății și ea însăși va dăinui veșnic" (Daniel 2:44). „Stăpânirea Lui este o stăpânire veșnică și nu va trece nicidecum și Împărăția Lui nu va fi nimicită niciodată" (Daniel 7:14). Implicarea efectivă a sfinților în administrarea împărăției inaugurate cu ocazia adventului reprezintă o amplificare inovatoare în comparație cu alte discursuri apocaliptice. Acest aspect este subliniat neechivoc în conținutul cărții Daniel, constituind elementul revelator în explicația vedeniei celor patru fiare desfigurate: „Dar sfinții Celui Preaînalt vor primi împărăția și vor stăpâni împărăția în veci, din veșnicie în veșnicie. [...] Dar domnia, stăpânirea și puterea tuturor împărățiilor care sunt pretutindeni sub ceruri se vor da poporului sfinților Celui Preaînalt. Împărăția Lui este o împărăție veșnică și toate puterile Îi vor sluji și-L vor asculta!" (Daniel 7:18,27).

TRANSFERUL DE IDEI DE LA O CARTE LA ALTA DIN EPOCI DIFERITE SUGEREAZĂ O CONTINUITATE ÎN TRANSMITEREA INFORMAȚIILOR APOCALIPTICE. DIRECȚIA ARGUMENTATIVĂ ADOPTATĂ ÎN ACEST STUDIU SUGEREAZĂ CĂ SURSELE BIBLICE AU CONSTITUIT IZVORUL PRIMAR DE INSPIRAȚIE PENTRU LITERAȚII APOCALIPTICI.

Elemente noi ale genului apocaliptic

O analiză imparțială a relației dintre constelația de idei evocată de conceptul „zilei Domnului" și apocalipsa lui Daniel cuprinde și o expunere a diferențelor acestora. În esență, deosebirile sunt rezultatul atât a îmbogățirii apocalipticii lui Daniel cu elemente noi, cât și a dezvoltării, amplificării și accentuării anumitor concepte sau nuanțe deja existente în literatura profetică. Pentru clarificări suplimentare, vom exemplifica în continuare fiecare distincție.

Un element inovator în comparație cu literatura veterotestamentară îl reprezintă segmentarea istoriei în perioade de timp. În total, în discursurile profetice din Daniel 2 și 7 se disting patru faze, fiecare dintre acestea fiind prezentată sub formă de coduri profetice: aur-leu, argint-urs, bronz-leopard și fier-dragon (Daniel 2:31-33; Daniel 7:2-13).[7] Spre deosebire de alte prevestiri profetice care au indicat evenimente într-un viitor apropiat, predicțiile din capitolele menționate acoperă desfășurarea întregii istorii, din prezentul profetului până la finalul timpului.

Un accent special în raport cu alte compoziții profetice îl reprezintă prezența îngerului interpret și a limbajului codificat în transmiterea revelației. Cel mai probabil, prima caracteristică este atestată pentru întâia dată în discursurile lui Ezechiel, în care informațiile relevante cu privire la prezent și viitor sunt mediate de o ființă celestă.[8] Folosirea simbolurilor nu reprezintă un element inedit în literatura biblică, deși, comparativ cu alte cărți unde apar rareori, acestea predomină în Daniel atât narațiunile din secțiunea istorică, precum și discursurile din secțiunea profetică.

În aceeași ordine de idei, relația inseparabilă dintre sfera cerească și cea terestră primește o emfază particulară. Spre deosebire de alte compoziții profetice în care Dumnezeu este prezentat ca urmărind cu interes evoluțiile terestre, apocalipsa lui Daniel amplifică mai departe acest motiv, subliniind faptul că evenimentele cerești și terestre se condiționează reciproc. Un exemplu notabil îl constituie cazul lui Nebucadnețar. Ca reacție imediată la mândria împăratului, Cel Preaînalt convoacă „sfatul străjerilor", deliberând în vederea găsirii unei soluții. Hotărârea de sus determină la rândul ei evoluțiile de pe pământ, Nebucadnețar împlinind *ad litteram* conținutul deciziei (compară Daniel 4:13–17,23–27,29–33).

Judecata escatologică ocupă un loc special în cărțile Ioel și Daniel, în ambele evidențiindu-se schimbările radicale de situație pe care aceasta le aduce. În ciuda acestei similarități, se poate observa totuși o dezvoltare a conceptului. Dacă în Ioel judecata divină reprezintă un eveniment universal, plasat la finalul timpului, în Daniel, aceasta reprezintă mai degrabă un proces în desfășurare, al cărui început precede adventul și culminând cu executarea sentinței.[9]

O altă transformare importantă o reprezintă universalismul conținut de substanța viziunilor profetice. Potrivit escatologiei lui Ioel, reconfigurarea lucrurilor este condiționată spațial, evenimentele ulterioare adventului incluzând doar realități în raport cu Ierusalimul și vecinii geografici ai acestuia. În consecință, adventul presupune mai mult o inversare radicală de situație, subliniindu-se continuitatea funcționării lui Iuda ca entitate istorică: „Egiptul va ajunge pustiu, Edomul va ajunge o pustie stearpă [...]. Dar Iuda va fi veșnic locuit și Ierusalimul, din neam în neam" (Ioel 3:19–20). Prin contrast, discursurile profetice ale

CA_martie_2018.indd 28 23/02/2018 13:10:24

cărții Daniel pun bazele unei escatologii universale, a cărei esență constă în afirmarea „Împărăției lui Dumnezeu". Nu doar că aceasta va acoperi tot spațiul terestru, i.e. „va umple tot pământul" (Daniel 2:35), ci va transcende și timpul, i.e. „ea însăși va dăinui veșnic" (2:44). Chiar și atunci când Ierusalimul sau templul sunt aduse în discuție, o analiză atentă a contextului în care apar sugerează realități mai ample decât simpla lor utilizare cu conotații etnice.[10]

Concluzii

Studiul comparativ al cărților Daniel și Ioel evidențiază atât elemente comune, cât și diferite. Prezența similarităților argumentează neechivoc cu privire la existența unui fond comun de idei apocaliptice împărtășite de ambele cărți. O explicație probabilă, și cea avansată în acest studiu, este aceea că apocaliptica lui Daniel adoptă, acomodează și totodată dezvoltă conceptul „zilei Domnului", atestat amplu în Ioel. În alte cuvinte, reflecțiile protoapocaliptice care constituie dominanta acestei compoziții au fost înglobate în reprezentarea schematică a istoriei apocalipsei lui Daniel. Constelația de idei evocate de acest concept au fost integrate în segmentul al patrulea al desfășurării istoriei, indicând evenimente anterioare, simultane și ulterioare adventului. Fără îndoială, reprezentarea în etape a istoriei naște întrebări legitime cu privire la originile posibile ale acestei schematizări, subiect asupra căruia vom reveni într-un număr viitor.

Transferul de idei de la o carte la alta din epoci diferite sugerează o continuitate în transmiterea informațiilor apocaliptice. Nu doar că acest continuum profetic confirmă existența unei tradiții de comunicare a reflecțiilor escatologice de la o generație la alta, ci procesul indică totodată o utilizare mai amplă a surselor biblice decât este admisă în general printre biblişti. Această observație constituie și o atenționare asupra pericolului de a recurge prea ușor la surse extrabiblice pentru a trasa originile genului apocaliptic. Direcția argumentativă adoptată în acest studiu sugerează că sursele biblice au constituit izvorul primar de inspirație pentru literații apocaliptici.

Observațiile de mai sus conduc la o reexaminare a genului apocaliptic. În loc de a postula apriori omogenitatea categoriei literare de acest gen, se recomandă mai întâi analiza fiecărui discurs apocaliptic independent de altele. Doar în acest fel se poate evita riscul aplicării unor definiții rigide și anacronistice în stabilirea apartenenței sau excluderii unei secțiuni literare de la acest gen. În consecință, aplicarea unui cadru hermeneutic mai flexibil poate rectifica tendința nejustificată de a nega apartenența la genul apocaliptic al secțiunilor care combină atât elemente apocaliptice, cât și istorice.[11] ■

Daniel Olariu este pastor și predă limba ebraică și cursuri de Vechiul Testament la Universitatea Adventus din Cernica.

[1] Analiza de față reprezintă continuarea studiului mai amplu cu privire la dezvoltarea literaturii apocaliptice. Vezi „Originile profețiilor apocaliptice I: Apocalipsa lui Ioel" *Curierul Adventist* 2017 (nr. 4, apr.), 19–22 și „Originile profețiilor apocaliptice II: Apocalipsa lui Daniel (1)" *Curierul Adventist* 2017 (nr. 11, nov.), 20–21.

[2] În Daniel există trei expresii (tehnice) care semnalează timpul sfârșitului, ambele fiind utilizate în secțiunea finală a cărții: *'et qeṭ* „vremea sfârșitului" (Dan. 8:17; 11:35, 40; 12:4, 9); *mo'ed qeṭ* „vremea (stabilită a) sfârșitului" (Dan. 8:19) și *qeṭ hayyamin* „sfârșitul zilelor" (Dan. 12:13). Modul în care sunt folosite în Dan. 8 și 12 sugerează o utilizare interschimbabilă a acestora (compară v. 17 și 19 în Dan. 8 și v. 9 și 13 în Dan. 12).

[3] Vezi William H. Shea, „Unity of Daniel" în *Simposium on Daniel*, vol. 2, ed. Frank H. Holbrook (Washington, D.C.: Review and Herald, 1986), 171.

[4] Capitolele 2 și 7 susțin această interpretare. Dan. 2:40 afirmă despre a patra împărăție că „va fi tare ca fierul; după cum fierul sfărâmă și rupe totul, și ea va sfărâma și va rupe totul, ca fierul care face totul bucăți". Un limbaj similar este folosit cu privire la fiara a patra și continuatorul moravurilor ei – cornul cel mic: „[...] avea niște dinți mari de fier, mânca, sfărâma și călca în picioare ce mai rămânea [...]"; „Am văzut de asemenea cum cornul acesta a făcut război sfinților și i-a biruit [...]"; „El va rosti vorbe de hulă împotriva Celui Preaînalt, va asupri pe sfinții Celui Preaînalt [...]" (Dan. 7:7,21,25).

[5] După cum am menționat deja în altă parte („Originile profețiilor apocaliptice II: Apocalipsa lui Daniel (1)" *Curierul Adventist* 2017 (nr. 11, nov.), 20–21], cartea evidențiază în ansamblul ei înzestrarea specială a profetului de a pătrunde tainele viitorului. Înzestrarea lui Daniel este evocată prin caracterizarea acestuia că deține „un duh înalt, știință și pricepere, putința să tâlcuiască visele, să lămurească întrebările grele și să dezlege lucrurile încâlcite" (Dan. 5:12; compară cu Dan. 6:3; 1:17). În contextul acestor afirmații, este surprinzător că finalul cărții subliniază că vedeniile nu vor fi înțelese de profet. Aceste precizări întăresc sugestia că generațiile sfârșitului vor fi caracterizate de o înzestrare cel puțin comparabilă cu a lui Daniel în decodarea dezvăluirilor apocaliptice.

[6] Comparativ cu alte discursuri escatologice în care conceptul unor ceruri noi si a unui pământ nou constituie punctul culminant al transformărilor escatologice, apocalipsele lui Daniel și Ioel implică popularea acestui pământ, e.g. „Dar piatra care sfărâmase chipul s-a făcut un munte mare și a umplut tot pământul" (Dan. 2:35; compară cu Ioel 3:17,20). Cel mai probabil, ideea cerurilor și al pământului nou originează cu Isaia 51:16; 65:17; 66:22), concept care a fost preluat și amplificat ulterior în scrierile noutestamentare 2 Petru (cf. 3:10–13) și Apocalipsa (cf. 21:1).

[7] Conceptul periodizării istoriei se regăsește atât în literatura persană, cât și în cea grecească. Pentru prima, vezi *Bahman Yasht*, pentru cea din urmă, vezi Hesiod, *Works and Days* [cf. John J. Collins, *Daniel*, Hermeneia—A Critical and Historical Commentary on the Bible (Minneapolis, MN: Fortress, 1993), 162–165]. Cu toate acestea, anumite elemente prezente în segmentarea istoriei în patru perioade este specifică doar cărții Daniel. În vederea găsirii anumitor explicații cu privire la originea și funcția algoritmului de prezentare al revelației profetice, vom dedica un spațiu suficient într-un număr viitor.

[8] Vezi în mod special secțiunile de la începutul și finalul cărții Ezechiel.

[9] Tabloul elaborat al judecății din Daniel 7 confirmă această concluzie. Spre deosebire de Ioel, care face referire la judecată, Daniel subliniază că aceasta presupune o deliberare a curților cerești, în paralel cu desfășurarea evenimentelor istoriei. Shea, „Unity of Daniel", 175–179 [în special, vezi diagrama de la p. 178].

[10] Limbajul cultic predomină în Dan. 8:9–14, având templul și serviciile acestuia ca fundal. Totuși, o analiză atentă i-a condus pe unii interpreți să considere că pericopa face referire la realități mai ample decât cele strict locale, e.g. templul ceresc versus templul din Ierusalim. Winfried Vogel, *The Cultic Motif in the Book of Daniel* (New York: Peter Lang, 2010) și Martin Pröbstle, „Truth and Terror: A Text-Oriented Analysis of Daniel 8:9–14" (PhD diss., Andrews University, 2006).

[11] Daniel 2 constituie un exemplu potrivit în această privință. Amplasarea discursului în prima secțiune a cărții – partea istorică –, precum și faptul că acesta intercalează atât elemente istorice, cât și apocaliptice a condus cel mai probabil la negarea apartenenței lui la genul apocaliptic. Dimpotrivă, o definiție flexibilă a genului apocaliptic ar permite încadrarea discursului în această categorie literară. Pentru alte discursuri similare care combină simultan elemente istorice și profetice, vezi Matei 24:1–51, Marcu 13:1–37 și Luca 21:5–38.

CA_martie_2018.indd 29 23/02/2018 13:10:24

SĂ CUNOAȘTEM BIBLIA!

A. Dragi copii, călătoria noastră biblică continuă cu ISAIA de la capitolul 6 până la finalul cărții – capitolul 66.

1. Serafimii din viziune aveau câte șase aripi. Cu două aripi își acopereau fața; cu două își acopereau picioarele, dar ce făceau cu celelalte două?

a. își acopereau trupul
b. le foloseau ca să zboare
c. își acopereau mâinile

MIELUȘEII TURMEI
ALINA CHIRILEANU

Alina Chirileanu este director asistent în cadrul Departamentului Copii, Uniunea de Conferințe.

2. Ce semnificație are numele EMANUEL?

a. Isus
b. Mesia
c. Dumnezeu este cu noi

3. Ce înseamnă în Biblie numele ARIEL?

a. numele unui detergent celebru
b. „leul lui Dumnezeu”
c. un oraș din Biblie

4. Câți ani a mai adăugat Dumnezeu la viața împăratului Ezechia?

a. 15 ani
b. 100 de ani
c. 7 ani

5. Ce se va întâmpla cu cel credincios dacă va trece prin ape?

a. se va îneca
b. va trebui să înoate
c. râurile nu îl vor îneca

B. Cele 10 urgii (Exodul 7–12)

1. A șasea urgie;
2. A cincea urgie – ciuma ...;
3. Prima urgie – Nilul prefăcut în ...;
4. A treia urgie;
5. A doua urgie;
6. A opta urgie;
7. A patra urgie;
8. Ultima urgie și cea mai groaznică;
9. A noua urgie;
10. A șaptea urgie.

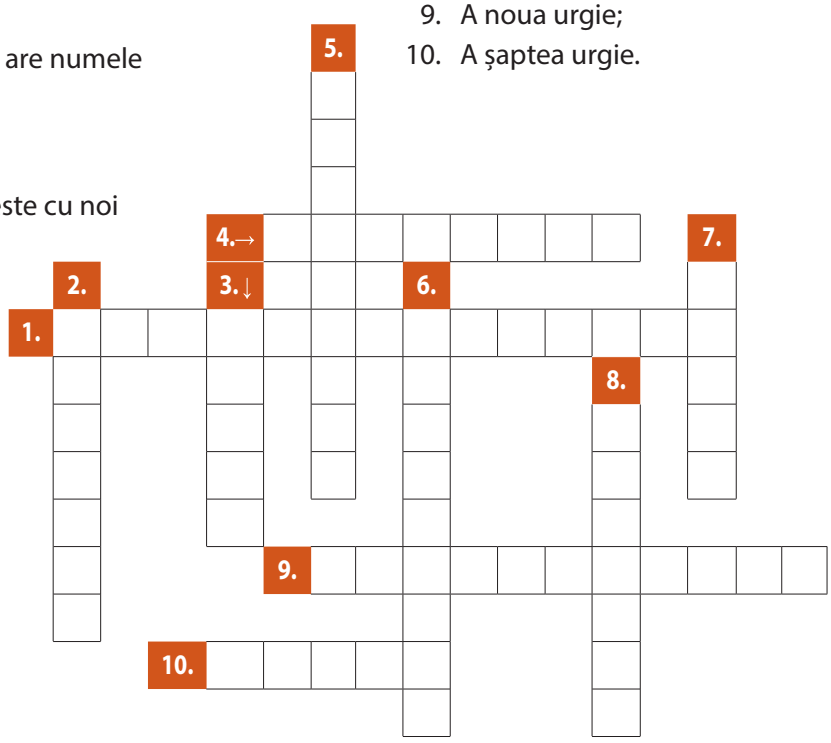

Răspunsuri: A. 1. b) Isaia 6:2; 2. c) Isaia 7:14; 3. b) Isaia 29:1; 4. a) Isaia 38:5 up; 5. c) Isaia 43:2. **B.** 1. Vărsatul negru; 2. Ciuma vitelor; 3. ...sânge; 4. Păduchii; 5. Broaștele; 6. Lăcustele; 7. Musca; 8. Moartea; 9. Întunericul; 10. Focul.

CA_martie_2018.indd 30 23/02/2018 13:10:26

SISTEMUL DE APĂRARE AL CREDINȚEI

Credința este forța vieții", spunea Lev Tolstoi. Dacă în periplul nostru pe pământ ne putem da seama că ea câștigă cel mai mult alături de umilința care primește cel mai mult și de dragostea care lucrează cel mai mult, cum să o păstrăm și să o întărim în aceste timpuri critice?

Atât prin Jertfă...

De ce au avut oamenii o asemenea încredere într-un om pe nume Isus, care a trăit numai treizeci și trei de ani, în Palestina din vechime? Deoarece au ajuns să-L cunoască în calitate de Creator al lor, care a devenit om. EI era singura Persoană din Univers care ar fi putut să spună în mod convingător adevărul despre Dumnezeu – Cel căruia I se crease o imagine complet eronată de către marele răzvrătit și de către mulți dintre cei mai mari gânditori ai lumii.

Dumnezeu nu este aspru, arbitrar și neiertător, cum fusese descris. Pe Golgota, EI a purtat „plata" zdrobitoare a „păcatului", îndeplinind un act care a schimbat pentru totdeauna relația noastră cu Dumnezeu: EI a murit! Hristos este singura Persoană care a murit vreodată cu adevărat! Toți ceilalți oameni care au „trecut în neființă" dorm acum, cu excepția câtorva care au fost înviați și se află în cer. Numai Domnul Isus a gustat „moartea", pentru ca toți cei care ÎI aleg ca Domn al vieții lor să nu fie nevoiți să „moară" niciodată. Ce dar minunat!

Cu toate acestea, El a devenit ținta umilințelor acestei lumi. „A venit la ai Săi, și ai Săi nu L-au primit" (Ioan 1:11). Creștinii de astăzi nu sunt doar uimiți de această lipsă monstruoasă de recunoștință, ci sunt impresionați și, plini de regret, sunt hotărâți să-I spună un bun venit entuziast în viața lor. Suntem sensibilizați de umilința înțelegătoare a Dumnezeului-Om, iar acest sentiment copleșitor devine parte a motivației de a-L onora zi de zi în tot ceea ce facem.

... cât și prin Marele-Preot...

Dar Isus este chiar mai mult! În prezent, EI trăiește și este Marele nostru Preot! EI este Mijlocitorul nostru, nu numai pentru că ne reprezintă înaintea Tatălui, ci și pentru că intervine între noi și cel rău (Evrei 4:14-16).

„Dacă Și-ar întrerupe această lucrare pentru o singură clipă, Satana ar fi gata să ne nimicească. Prin mijlocirea Sa, Domnul Hristos Îi susține acum pe cei cumpărați cu sângele Său."[1] Avem nevoie zilnic de pacea iertării și de eficiența harului mijlocitor. Să nu ne amăgim cu o credință ocazională, de unică folosință, doar pe la evenimente…

Prezența plină de putere a Domnului Hristos, prin Duhul Sfânt și prin îngeri, ajunge la fiecare persoană credincioasă. Domnul Hristos trece dincolo de puterea cu care Satana l-a înrobit pe fiecare om. EI pătrunde la nivelul circuitelor neuronale ale minții și întărește puterea voinței celui credincios. EI este gata în permanență, în fiecare zi, să ajute ființele omenești. În lupta contra păcatului, atât din interior, cât și din exterior, Domnul Isus pur și simplu ne împărtășește sistemul de apărare prin care EI a biruit ispita.

... pentru ca și eu să câștig ultima biruință!

SCUTUL DUHULUI
STEFAN TOMOIAGA

„BUNĂTĂȚILE DOMNULUI NU S-AU SFÂRȘIT, ÎNDURĂRILE LUI NU SUNT LA CAPĂT, CI SE ÎNNOIESC ÎN FIECARE DIMINEAȚĂ. ȘI CREDINCIOȘIA TA ESTE ATÂT DE MARE!" (PLÂNGERILE 3:22,23)

Destinul este determinat de caracterul „pe care ni-l formăm în viața aceasta" și el „decide dacă suntem potriviți să trăim în veacurile veșniciei."[2] „Caracterul se descoperă nu prin fapte bune sau rele săvârșite în anumite ocazii, ci prin tendința continuă manifestată în cuvintele și faptele noastre zilnice."[3] Dumnezeu nu va remodela caracterul oamenilor după moartea lor, cu scopul de a-i mântui.

Ellen White îi scria unei femei care avea deficiențe serioase, spunându-i: „Șlefuirea și modelarea caracterului trebuie să fie făcute pe pământ, în timpul de probă. Tu trebuie să te pregătești aici, și ultima biruință trebuie să fie câștigată aici."

Când era întrebată cu privire la durere sau suferință, Ellen White spunea: „Nu este așa de dureros cum ar fi putut fi, dar nu pot spune că este confortabil." După câteva săptămâni, când era întrebată din nou cum se simte, ea răspundea: „Se întrevede o zi bună."[4] Obiceiul ei îndelungat de a trăi zi de zi în legătură cu Hristos schimba întreaga situație.

Indiferent de provocările zilelor care ne stau în față, „privește la Domnul Hristos în orice timp și în orice loc, înălțându-ți rugăciunea dintr-o inimă sinceră, ca să știi să faci voia Sa. Apoi, când vrăjmașul dă năvală ca un potop, Duhul lui Dumnezeu va ridica împrejurul tău un scut împotriva vrăjmașului"[5]. Credința pe care o vom manifesta zi de zi va duce la rezultate eterne, pentru că „tăria celor care Îl iubesc și Îi slujesc va fi înnoită în fiecare zi."[6] ■

[1] Ellen G. White, *Manuscript Releases* (MR), voI. XV, p. 104
[2] Ellen G. White, *Mărturii pentru pastori și slujitorii Evangheliei*, p. 360
[3] Ellen G. White, *Calea către Hristos*, p. 57
[4] Arthur White, *Ellen G. White Biography*, vol. VI, pp. 423, 424.
[5] Ellen G. White, *Căminul adventist*, p. 214.
[6] Eadem, *Divina vindecare*, p. 482.

Ștefan Tomoiagă este președintele Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România.

CA_martie_2018.indd 31 23/02/2018 13:10:26

SPITALUL ADVENTIST
TÎRGU MUREȘ

„Totul pentru viață!" – Un nou angajament al Bisericii Adventiste din România

Alătură-te misiunii Bisericii și contribuie la atingerea vieţii a mii de oameni suferinzi. Susţine prin rugăciunile și donaţiile tale acest proiect misionar atât de necesar pentru România.

Poți dona la colectele din biserica ta, cu precizarea „pentru Spitalul Adventist", sau prin talonul de donație.
Ai la dispoziție și contul bancar destinat proiectului spitalului

LEI	RO21BTRLRONCRT0365837301
EUR	RO68BTRLEURCRT0365837301
USD	RO72BTRLUSDCRT0365837301

Deschis la Banca Transilvania, sucursala Tîrgu Mureș

Fundaţia pentru Spitalul Adventist
Str. Călăraşilor nr. 16, ap. 1, Tîrgu Mureş
Tel. : +40 748 011 122 / +40 748 011 123
Email: office@spitaluladventist.ro

www.spitaluladventist.ro

PROIECT SUSȚINUT DE

Biserica Adventista de Ziua a Saptea
Fundația pentru Spitalul Adventist
ASi ROMANIA